ถามแบบโยม ตอบแบบ (สไตล์) พระพยอม

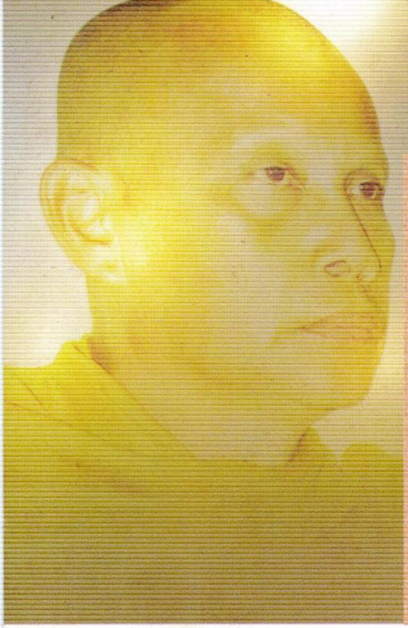
พระราชธรรมนิเทศ
(พระพยอม กลฺยาโณ)

องค์กรสาธารณประโยชน์ มูลนิธิสวนแก้ว SUAN KAEW FOUNDATION Public benefit organization

ถามแบบโยม ตอบแบบ (สไตล์) พระพยอม โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

ISBN ๙๗๔-๖๑๖-๙๑๒๕๓-๗-๒

พระราชธรรมนิเทศ (หลวงพ่อพยอม กัลยาโณ)

ศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา "ตถตา" วัดสวนแก้ว

หอจดหมายเหตุ มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์

ถามแบบโยม ตอบแบบ (สไตล์) พระพยอม

องค์กรสาธารณประโยชน์
มูลนิธิสวนแก้ว
SUAN KAEW FOUNDATION
Public benefit organization

โดย

พระราชธรรมนิเทศ

(พระพยอม กลฺยาโณ)

ชื่อหนังสือ ถามแบบโยม ตอบแบบ (สไตล์) พระพยอม
ชื่อผู้แต่ง พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

พิมพ์ครั้งที่ ๘ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

หน้า ๙๖

ISBN : ๙๗๘-๖๑๖-๙๑๒๕๓-๗-๒

จัดพิมพ์โดย มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์
ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

ออกแบบสิ่งพิมพ์/กองบรรณาธิการ
สำนักงานวารสารกัลยาโณ (ตึกกัลยาโณ)
หมู่ ๑ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี ๑๑๑๔๐
โทร. ๐ ๒๙๒๑ ๕๐๒๓ # ๑๑๐
www.kanlayano.org
Email : kanlayano@gmail.com

Computer Graphics
ว.จิณฺณโสตฺถี

พิมพ์ที่ เอกณัฏฐ์ กราฟฟิค ๙๙/๑๐๑๐ ซ.พิศาลโครงการ ๘ ถ.พระราม ๒
แขวงบางขุนเทียน เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ ๑๐๑๕๐
โทร. ๐ ๒๔๙๖ ๕๒๖๗, ๐๘-๐๕๘๘-๗๗๙๑

คำปรารภ

ในการพิมพ์หนังสือเล่มนี้ เหตุเกิดจากการมีช่องทีวีดาวเทียมต่าง ๆ เขามาถามปัญหามากเหลือเกิน วันหนึ่งบางที ๓ ช่อง ๔ ช่อง แล้วก็ทำให้ แหม ! บางช่องก็เล่นซะ ๑๐ ข้อ ๒๐ ข้อ และบางทีก็ซ้ำกันไปซ้ำกันมา

ก็เลยคิดขึ้นว่า ถ้าเราทำถาม-ตอบ พิมพ์เป็นหนังสือไว้ เผื่อใครที่ไม่ได้ฟังจากทีวีช่องต่าง ๆ ก็จะได้รับหนังสือจากการแจกตอนไปบิณฑบาตบ้าง ไปเทศน์บ้าง และส่วนใหญ่ก็คิดว่า ญาติโยมที่ใส่บาตร นี่ไม่ควรจะได้แต่บุญอย่างเดียว

ควรจะได้สติปัญญาจากพระไปบ้าง ในเมื่อโยมให้อาหารท้อง พระก็น่าจะให้อาหารใจ-อาหารกายแลกกันอย่างนี้เขาน่าจะเกิดประโยชน์

ก็เลยคิดว่าเพื่อจะทุ่นเวลาถูกถามบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ สู้ทำไว้เป็นหลักฐานทีเดียว อยากรู้...อ่านซ้ำ ๆ ไม่ใช่อยากรู้ถามซ้ำ ๆ เราก็ตอบซ้ำ แหม ! มันก็หมดเวลาไปเยอะ

ก็ขอใช้หนังสือเล่มนี้ให้ท่านผู้อ่าน ที่สนใจอยากจะรู้เรื่องอะไร ปัญหาอะไรก็เลือกอ่านเอาตามข้อที่ตัวเองสงสัย จะไม่ได้ต้องโอ่ ! เดินทางมาถามกันหรือว่าทางวัด

อาตมาเองก็งานเยอะถ้ามัวแต่นั่งตอบกัน ทุกวัน ๆ คงจะเสียเวลาตอบไปกับเรื่องถูกถาม–ถูกตอบ

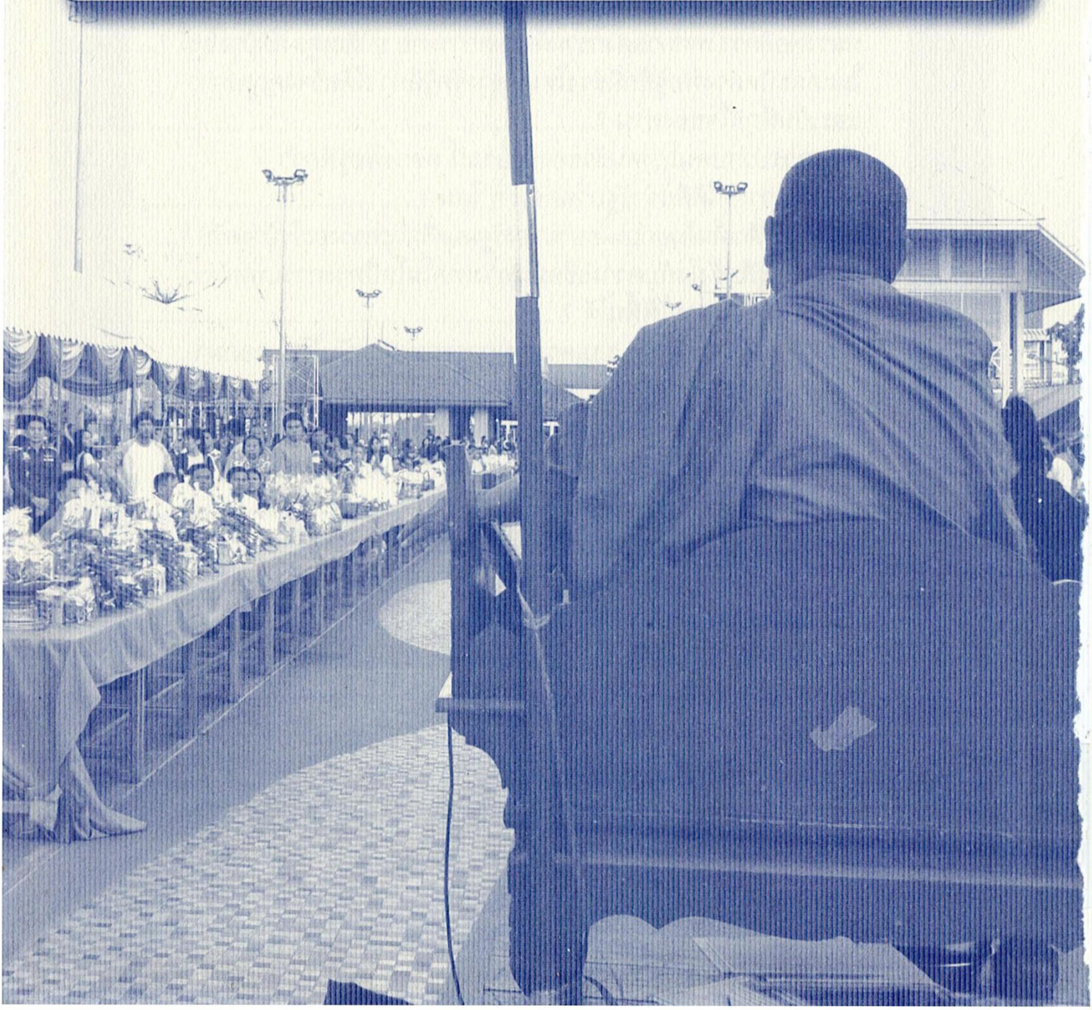
ถึงแม้เป็นหน้าที่ก็จริง แต่เมื่อมีเทคโนโลยีมีการพิมพ์ที่อ่านกันได้ ก็น่าจะเผยแผ่กันในทางนี้

จึงทำให้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้น และก็ขออนุโมทนากับท่านผู้ที่ร่วมกันบริจาคค่าจัดพิมพ์หนังสือ–ค่าเทปซีดี ขอให้สติปัญญาของท่านที่บริจาคเหล่านี้เจริญงอกงาม.

เจริญพร

สารบัญ

ถามแบบโยม
ตอบแบบ (สไตล์)
พระพยอม

โยมถาม

๑.
หลวงพ่ออ่านข่าวช่วงนี้แล้วรู้สึก สะดุดใจ สนใจ โดนใจ สะเทือนใจ ข่าวอะไรมากที่สุด ?

พระพยอม ตอบ : ก็คือเรื่องที่ว่า เขาจัดอันดับประเทศไทย [พ.ศ.๒๕๕๘] เป็นประเทศที่ศีลธรรมตกต่ำ หรือแข่งขันกันทั้งหมด๑๔๐ประเทศ ประเทศไทยเราได้ที่ลำดับ ๑๐๐

ก็แสดงว่า เราดีกว่าอีก ๔๐ ประเทศ แต่เราแย่กว่าอีก ๙๙ ประเทศ เพราะ ๑๔๐ เราได้ที่ ๑๐๐ เราก็ต้องดีกว่า ๔๐ แต่เราแย่กว่าอีก ๙๙

แหม ! อ่านแล้วมันสะดุดใจ แล้วเขาก็บอกว่า **"เรื่องที่เราเสียศีลธรรม"** ก็คือเรื่องชู้สาว เรื่องทิ้งผัวทิ้งเมีย มีกิ๊กมีกิ๊กกันอะไรกันทำนองนี้ แล้วก็คนไทยค่อน

ข้างจะตอนนี้ เห็นชัดมากที่เขาลงประเด็น

ต่างประเทศ เขาแต่งงานกันอยู่กันยันแก่หย่าร้างน้อย ส่วนของเรา เดี๋ยวนี้โอ้โฮ ! ในพวกดารานักร้องนี่ **"มีผัวเด็ก"** แล้วก็มาให้สัมภาษณ์ทุเรศ ๆ **"มีผัวเด็กดีกว่ามีผัวไม่ดี"** อะไรก็ว่าไป เขาก็เลยมีเด็ก ๆ เรื่อยไปเลี้ยงเด็ก เลี้ยงต้อยกัน นี่แล้วส่วนคนแก่ก็...นักร้องดารานักพากย์ นักแสดง นักกำกับ ก็ ๗๐, ๘๐, ๕๐, ๖๐ ปี ก็จะแต่งกับเด็ก จึงเข้าทางโบราณที่เขาบอกว่า

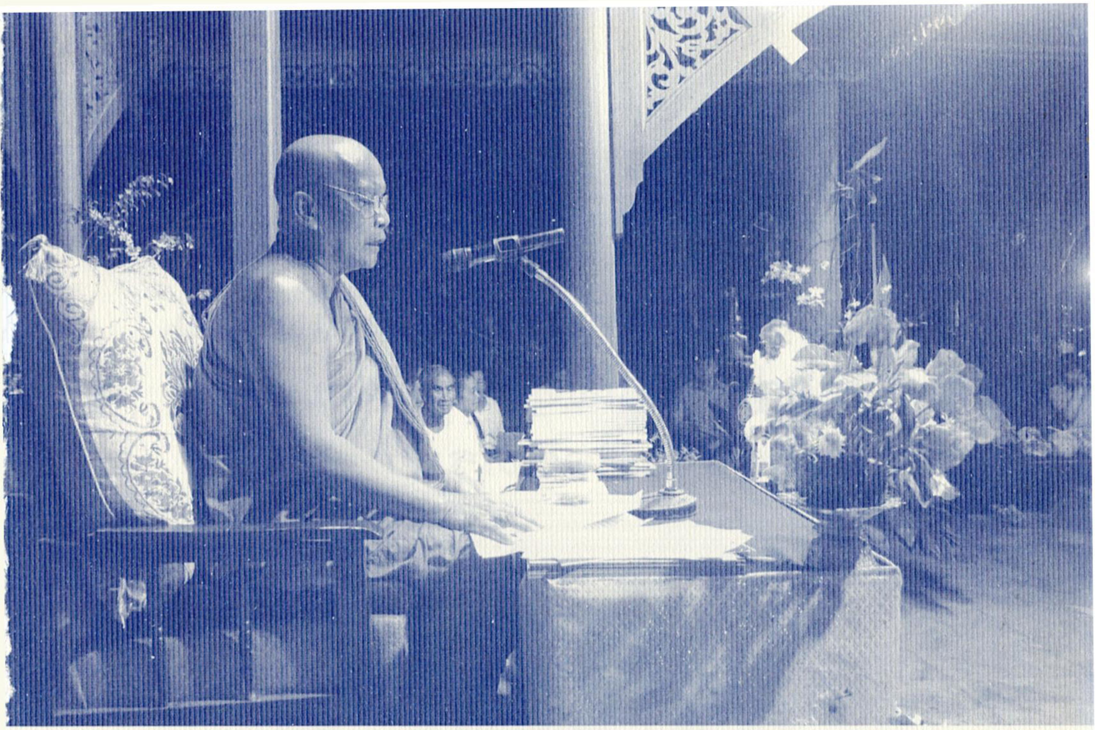
"แก่จนจะแง้มฝาโลงแล้ว ยังมาแง้มก้นเด็กอยู่นี่"

ก็เลยทำให้ประเทศไทยกลับขายหน้า โดยเฉพาะเราเป็นพระเผยแผ่ศีลธรรม แต่เรากลับเป็นประเทศตกต่ำทางศีลธรรม แล้วเราทำหน้าที่นี้อยู่ มันก็สะเทือนใจ มันก็โดนใจว่า **"ทำไมเราเทศน์เราสอนเหนื่อยแทบตาย"**

ทำไม ! ประเทศไทยเรา มันน่าจะติดอันดับสัก ๙ ของโลกที่ดี มีศีลธรรม หรืออย่างน้อยมันก็ควรอย่าเลย ๒๐ แต่มันเลย ๒๐ ไปหลายร้อยนี่

มันน่าน้อยใจไหม ! ในฐานะที่ทำงานเผยแผ่มานานรู้สึกข่าวนี้มันเป็นข่าวค่อนข้างจะแสลงความรู้สึก ในฐานะที่ทำงานนี้มา แล้วมันเหมือนไม่ได้ผลเลย

ผลมันมาออกมาว่าเราโหล่ผีอย่างนี้ เรียกว่า **"มีศีลธรรมระดับท้าย ๆ ของโลก"** ห่วยเลย !

ยังไงก็ขอฝากรัฐบาล หรือพระผู้ใหญ่ ลองคิดกันใหม่–ทำกันใหม่สิว่า **"จะทำยังไง ?"**

สมเด็จฯ วัดปากน้ำ ท่านก็...เอาละ ก็เรียกว่า เริ่มต้นดีล่ะ ! ศีล ๕ ของท่านนี่ ที่นำออกมา เขียนออกมาเป็นนโยบายของคณะสงฆ์ แต่ทำไมประชาชนถึงดื้อด้าน ถึงยอมทิ้งศีล ทิ้งธรรม ทำให้ประเทศชาติตกต่ำ

พูดง่าย ๆ คนเขาไม่หาความสุขที่สมอง ที่หน้าที่การงาน เขาไปหาความสุขใต้สะดือกันอย่างนี้ ศีลธรรมมันตกต่ำแน่นอน เจริญพร.

โยมถาม

๒.

หลวงพ่อเหน็ดเหนื่อยทำงานเผยแผ่มา รู้สึกว่า งานเผยแผ่ที่เห็นพอจะมีเป็นผลอยู่บ้าง คืออะไร ?

พระพยอม ตอบ : เห็นจะเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง มองดูมันไม่ใช่ศีลธรรมนะแต่มันเป็นเรื่องการฉลาดทำบุญ ก็คือ

ภูมิใจที่ว่า เมื่อก่อนเขาถวายต้นเทียนเข้าพรรษากันเยอะ ต่อมาเราก็เทศน์ไปให้เปลี่ยนแปลงเป็นหลอดนีออน ก็ทำให้เทียนค่อย ๆ ลดหายลงไป

ส่วนที่ภูมิใจที่สุดเห็นจะเป็นเรื่อง การถวายบุหรี่

หมากพลูพระ เมื่อก่อนโยมถวายกันเยอะเหลือเกิน เราก็เลยเทศน์อัดเข้าไปแรง ๆ เลย **"ใครถวายหมากพลูบุหรี่พระ จะขอให้ได้ นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ"** มันน่าจะได้มะเร็ง เพราะเขาเอามะเร็งไปถวายพระ ให้พระติดงอมแงม

ที่โรงพยาบาลสงฆ์ บอกพระที่ไปรักษาส่วนใหญ่ป่วยมากที่สุด ก็คือ **"ติดบุหรี่"** เพราะฉะนั้น ใครเอาบุหรี่ไปถวายพระ เขาจะได้บุญยังไง ?

ปรากฏว่า ตอนหลังไทยทานที่เขาทำมา เมื่อก่อนจะมีซองบุหรี่มา เช่น พระจันทร์ เกล็ดทอง อะไรสมัยนู้นจำได้ ตอนบวชใหม่ ๆ อาตมาเคยได้เยอะ แล้วก็ให้เด็กไปขาย แล้วเอาสตางค์ไปซื้อขนม หรือไปโรงเรียน แต่ก็คิดตงิด ๆ ว่าจะทำยังไง ?

พอเห็นหลวงพ่อปัญญาท่านเทศน์นำร่อง เราก็เลยเทศน์ตาม เอาใหญ่เลย ออกทีวี หนังสือ เทปอะไรที่มันไป

ภูมิใจที่สุด คือ
เปลี่ยนแปลงให้คนถวายสังฆทาน
น้อยลง หันมาถวายต้นไม้และปุ๋ย
(อูย ! ทำให้วัด เดือน
หนึ่งได้ปุ๋ยเยอะ) มีคนมาเป็นเจ้าภาพ
๕ กระสอบ ๑๐ กระสอบ
เราก็ไปใส่ต้นไม้งามขึ้น

ออกเยอะน่ะ ก็เลยทำให้ไม่มีใครถวายแล้ว แทบจะหมดไปเลย

เมื่อเราได้ไปเทศน์งานศพ ก็ทำให้ปลื้มใจว่าตอนหลังก็เริ่มเปลี่ยนจากพวงหรีดมาเป็นพัดลม ต้นไม้ เครื่องกีฬา ชุดลูกเสือ–เนตรนารี เครื่องเรียนเครื่องเขียน กระเป๋าหนังสือ พอเขาจัดงานศพเสร็จแล้วก็แจกแก่คนยากคนจนเป็นประโยชน์ต่อไป อันนี้ถือว่าสุดยอดอีกตัวหนึ่ง

และถ้าถามว่า ขณะปัจจุบันนี้ภูมิใจอะไรที่สุด ?

ภูมิใจที่สุดคือ **เปลี่ยนแปลงให้คนถวายสังฆทานน้อยลง หันมาถวายต้นไม้และปุ๋ย (อูย ! ทำให้วัด เดือนหนึ่งได้ปุ๋ยเยอะ) มีคนมาเป็นเจ้าภาพ ๕ กระสอบ ๑๐ กระสอบ เราก็ไปใส่ต้นไม้งามขึ้น**

ต้นไม้เราปลูกเป็นล้าน ๆ ต้น ถ้าได้ปุ๋ยน้อยมันก็โตช้า ถ้าญาติโยมมาทำบุญ เราก็จะบอกว่า **"นี่เป็นการทำบุญลดโลกร้อน"** แล้วจะทำให้วัดนี้มีต้นไม้ร่มเย็นเป็นสุขแก่คนที่มา ถ้าปลูกไม้ผล พอเวลาญาติโยมมาทำบุญ เราก็ใส่กระเช้าทำบุญกลับคืนให้ **"บุญก็ได้ ไส้ก็เต็ม"**

เดี๋ยวนี้คนหันมาถวายต้นไม้กัน วันหนึ่งเป็น ๕๐ ต้นก็มี ๒๐ ต้น ๕๐ ต้นมีทุกวัน ชมพู่บ้าง มะม่วงบ้าง ไผ่บ้างมาถวาย ต้นทุเรียนมาให้บ้าง เงาะก็มา และได้ต้นทุเรียนน้ำที่กำลังฮิตที่สุด จะทำให้วัดมีต้นไม้เศรษฐกิจตัวใหม่ เราก็มีซื้อที่ตั้งสองพันกว่าไร่ เราก็ปลูกต้นไม้ไล่ไปได้เป็นล้านล้านต้นแล้ว

ตอนนี้อีกไม่น่าจะเกิน ๓ ปี ใครมาวัดจะต้องหิ้วผลไม้กลับไปคนละเข่ง คนละกระเช้า คนละถุง คนละห่อ นี่เป็นเรื่องพอใจ ภูมิใจ แต่ถามว่า มีคนต่อต้านบ้างไหม ? ก็มีวันนั้นมีคนที่จะเอาสังฆทานมาถวายให้พ่อให้แม่ครบรอบวันตาย

อาตมาก็บอกโยมเปลี่ยนเป็นปุ๋ยบ้าง ต้นไม้บ้างก็ได้ (แหมแกฟึดเลย ! งานเข้า) บอกว่า **"พ่อแม่ฉันไม่กินปุ๋ยหรอก ! พ่อแม่ฉันไม่กินต้นไม้ ไม่กินปุ๋ยหรอก !"**

อ้าว ! ก็เจอ แต่ว่าไม่มากที่คนเถียง คนทำตามเยอะขึ้น เยอะจนเราภูมิใจว่า **"เป็นการเทศน์เปลี่ยนแปลง"** แล้วจะทำให้โลกเรา นี่มีต้นไม้มากขึ้น แล้วก็มีอาหารผล

ไม้มากขึ้น

จนกระทั่งวัดอาตมา เขาให้ฉายาว่า **“วัด ๓ อิ่ม”**

มาก็ได้อาหารไปกิน **“อิ่มปาก อิ่มท้อง”**

ได้หนังสือเทปซีดีไปฟัง **“อิ่มสมอง”**

และเขาได้เห็นคนที่วัด มีหมามีแมว เขาก็มาทำบุญ เขาก็รู้สึกว่า เขาได้เผื่อแผ่เด็ก บางคนก็เอาไอศกรีมมาให้เด็ก ที่มาขอทุนช่วงโรงเรียนปิดเทอมเดือนเมษายนนี้ **“อิ่มบุญ”**

เทศน์ไปเทศน์มารู้สึก ตอนนี้ชักมีคนมาเลี้ยงไอศกรีมเด็กถี่ขึ้น เขาทำบุญมีเมตตามากขึ้น เขามาให้อาหารสัตว์มากขึ้น ไม่ใช่หิ้วแต่สังฆทานที่มันมีแต่อะไรละ ? **“น้ำมันพืช เกลือ น้ำปลา”**

พระอย่างอาตมาไม่มีเวลาจิ้ม ทอด ผัดอะไรพวกนี้หรอก เพราะฉะนั้น **ปลื้มใจ ! มาก**

ส่วนที่ได้เปลี่ยนแปลงคราวนี้ ได้คิดว่า **“คุ้มค่าเหนื่อยเลยล่ะ”** มันเป็นเรื่องได้เปลี่ยนแปลงคนที่แก้ไขยาก นี่แต่ถ้าเราได้ทำในสิ่งที่คนอื่นทำได้ยาก แล้วเราก็ทำสำเร็จ จึงรู้สึกปลื้มใจตรงนี้ ทำให้มีกำลังใจมากตรงนี้ เจริญพร.

โยมถาม

๓.
หลวงพ่อไม่เคยคิดสึกบ้างหรือ ตั้งแต่บวชมา ?

พระพยอม ตอบ : คิดนะมันต้องคิดแน่นอน ไม่มีหรอก ผู้ชายที่บวชแล้วไม่คิดสึก แม้แต่สมเด็จพระสังฆราชฯ วัดบวรฯ

สมเด็จพระญาณสังวร ท่านยังเล่าเลยว่า ท่านก็เคยคิดสึก เห็นเขาเป็นข้าราชการกัน บางทีท่านก็อยากจะสึกไปเป็นข้าราชการอะไรของท่านตอนนั้น

อาตมานี่ ก็คิดสึก ! แต่โชคดี ไอ้เจ้าความคิดสึก มันมาน้อย มาช้า มันไม่ทันกับไอ้เจ้าความคิดเห็นประโยชน์ของการบวช

"...การคิดเห็นประโยชน์ของการบวชนี่แหละ ! ทำให้อารมณ์คิดสึกมันอ่อนตัวลง และมันค่อย ๆ จางหายไป และเราก็บังเอิญโชคดี ยิ่งอยู่บวชไป ยิ่งเห็นประโยชน์ในการบวช สูงขึ้น ๆ มากขึ้น..."

การคิดเห็นประโยชน์ของการบวชนี่แหละ ! ทำให้อารมณ์คิดสึก มันอ่อนตัวลง และมันค่อย ๆ จางหายไป และเราก็บังเอิญโชคดี ยิ่งอยู่บวชไป ยิ่งเห็นประโยชน์ในการบวช สูงขึ้น ๆ มากขึ้น

อาตมาเชื่อว่า คนที่บวชแล้วสึกก็จะมีหลายเรื่องที่ตอบกันมา **"สึกไปเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่"** ก็มี **"สึกไปคิดว่าจะมีฐานะทางโลก" "เบื่อทางธรรมอะไร"** ก็มีหลายอย่างแล้วแต่เหตุผลของแต่ละคน แต่สำหรับอาตมานี่ โชคดีหน่อยกับคำว่า **"สึกไปเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ ดูแลพ่อแม่"** คือ ท่านเสียไปเสียก่อน เป็นโอกาสให้เรา ที่จะคิดยกระดับความเป็นชาวพุทธของตัวเอง ให้สูงขึ้น

โดยเฉพาะความคิดที่เห็นประโยชน์ของเวลา เป็นตัวนำพาให้ไม่มีอารมณ์อยากจะคิดสึก เพราะเราเห็นคนที่เขาถูกฉกเวลา เสียเวลาไปโง่กับเรื่องที่ไม่ควรจะเสียเลย เช่น เสียเวลาไปนั่งกินเหล้านี่ ๕-๖ คนไปนั่งล้อมเหล้าขวดเดียว ๓-๔ ชั่วโมง ขวดก็ไม่มีตีนเดินหนีอีก มานั่งล้อมกันอยู่อย่างนั้น และคิดว่า น่าคิดมากคำ ๆ เดียว คือ ที่ว่าเห็นประโยชน์ของการบวช

เวลามันไม่ถูกฉก ไม่ถูก Lock ไปกับเรื่องไร้สาระและเรื่องโง่ ๆ เช่นเราไม่ต้องเสียเวลาไปดิ้น ไปเต้นไปร้องไปรำ อาตมาเห็นเขาตอนสงกรานต์เขาดิ้น เขาเต้น เขาร้อง เขารำ กันเป็นครึ่งวันค่อนวัน เห็นแล้วบอกว่า บุญ

ของกูจริง ๆ ไม่ต้องเต้น ไม่ต้องดิ้น ไม่ต้องไปสวิง ไม่ต้องไปเหยียบขาใคร แล้วก็ไม่โดนใครเขาเหยียบ เขาแทง เขาฟันเอา

คนเรานี่เสียเวลาเรื่องดิ้นเต้นไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เพราะว่าเขาดิ้นบ้าบออะไรกัน พวกขาแดนซ์ พวกบีบอย-สตรีทแดนซ์ พวกดิ้นสมัยใหม่ แกว่งหมุนอย่างนี้ โอ้โฮ ! เขาดิ้นแกว่งหมุนขาเขอยกสวิง เสร็จแล้วเขามึนหัวแทบทิ่ม

นี่ก็เรียกว่า **"เราไม่ถูกฉกเวลา"** เวลาของเรามันอยู่กับอะไรล่ะ ? ให้ศีลให้พร สอนธรรม นั่งกำหนดลมหายใจ ก็ได้ให้มีเวลามากขึ้น เวลาทำจิตทำใจ แหม ! มันเยอะ พูดง่าย ๆ **"เราปิดจอดูใจ"** มากกว่าที่จะเปิดจอแล้วก็ปล่อยเรื่องจิตใจเตลิดเปิดเปิงไปไหนก็ไม่รู้

โชคดีเหลือเกินที่เราบวชมาแล้วไม่มีคิดเล่นพวกโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต เว็บอะไรต่าง ๆ ที่เขาเปิดจอเล่นกันนี่ ไอโฟน ๖ อะไรพวกนี้ มันไม่ฉกเวลาเราไปเลย ไม่เสียเวลาไปนั่งพูดคุยโทรศัพท์ เลื่อนภาพ ดูภาพ

คำว่า **"ภาพมายา"** นี่ โอ้โฮ ! พึ่งเห็นเมื่อระยะไม่กี่วันมีคนเฟส ลงเรื่องนู้น เรื่องนี้ มีพยาบาลคนหนึ่งไปลงบอกว่า คนบุรีรัมย์มีปัญหาเรื่องเป็นโน่นเป็นนี่อะไรกันแล้วแกก็ต้องมาขอโทษ

ทำให้นึกถึงคำสอนของหลวงพ่อพุทธทาสว่า **"ต่อไปโลกมันจะวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีแล้วจะนำไป**

"...ต่อไปโลกมันจะวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีแล้วจะนำไปสู่ความวินาศนาการทางศีลธรรม..."

สู่ความวินาศนาการทางศีลธรรม" เราโชคดีตรงนี้ ถ้าไม่ได้บวชและไม่มีผ้าเหลืองห่ม ไม่ได้มีคำสอนกล่อมใจ มันคงจะถูกฉกเวลาไปกับเรื่องโง่ ๆ พวกนี้ แล้วก็ทำให้ศีลธรรมตกต่ำ

ความเป็นมนุษย์ก็เถื่อน ถ่อย ต่ำทรามลงไปเรื่อย ๆ กับเทคโนโลยี ที่เขาเล่น ๆ กัน เห็นเด็กเขาเสียเนื้อเสียตัว ก็เพราะเขามัวคุยโทรศัพท์ คุยกันว่า **"ตัวอยู่ไหน" "เราอยู่นี่"** แล้วเขาก็เสียผู้เสียคนไป

เราโชคดี ! แล้วเราก็ไม่มีเวลาไปขึ้นโรงขึ้นศาล พูดง่าย ๆ ดูคนบางคน ที่เขาเสียเวลา ไปขึ้นโรงขึ้นศาล คดีเยอะจริง ๆ เดี๋ยวก็ไปประกัน เดี๋ยวก็ขึ้นโรงขึ้นศาล แล้วนี่ตั้งแต่บวชมา โอ้โฮ ! เรื่องเวลาแบบนี้ เราไม่ให้เสียเลย เสียน้อย...มาก รู้สึกจะมีครั้งเดียว ที่มีคนด่า แล้วก็เลยมีโยมทนายเขาช่วยไปฟ้องหมิ่นประมาทอะไรกัน ก็เคยไปให้การอะไรแป๊บเดียว

พูดง่าย ๆ **"ชาตินี้เสียเวลาขึ้นโรงขึ้นศาลเพียง...แป๊บเดียว"** เหลือเวลาทำกิจส่วนตัว ดูแลจิตใจดูแลวัดวา

ดูแลศาสนา ช่วยเหลือสังคม เวลาเราเหลือเบิกบาน มาทำประโยชน์สร้างบารมี

ถ้าไม่ได้บวช ไหนจะต้องแข่งขันกัน อยากเป็นใหญ่เป็นโต ไหนจะโง่ไปเสียเวล่ำเวลากับเรื่องที่เขาจัดทำไว้ว่า

"คนเสียเวลาแต่งตัว หวีหัวปะแป้ง"

(ฮึ ๆ ๆ เราไม่ต้องเลย) คนเขาเสียเวลาไปลูบไปจูบไปคลำ ไปล้วง ไปควัก ไปเลียกัน ที่มันน่าสมเพช ถ้าใครเห็นเว็บลามกที่เขาถ่ายทำกันมานี่มองดูแล้ว โอ้โฮ ! เวลามันไปอยู่กับเรื่องสกปรก ลามก ใฝ่ต่ำ มันหมดเวลากันไป เขาบอกชาติหนึ่ง ๔ ปี

สมมติคน ๗๐ ปีตาย เขาทำทุกวัน ถัวเฉลี่ยแล้วเป็นเวลา ๔ ปีเต็ม ๆ ที่เขาถูกฉกเวลาไปกับเรื่องเนื้อหนังเรื่องใฝ่ต่ำ นี่จึงเป็นเรื่องที่เราไม่เสีย เราไม่ต้องไปนั่งเกี้ยวนั่งพลอด นั่งเอาอกเอาใจใคร เลยเอาเวลามาดูใจเราได้มากกว่า

แหม ! ประโยชน์มันมหาศาลจริง ๆ **"เรื่องบวชนี่"** เรายิ่งคิด ยิ่งเห็น ยิ่งรู้ และโดยเฉพาะที่ไม่เคยคาดฝันกันมาก่อนว่า

ถ้าเราไม่ได้บวชนี่ ยังไงเสียมันก็ต้องไปอยู่กับเรื่อง **"ต้องเอาอกเอาใจคน"** แบบชนิดที่เราต้องการเขามาเป็นฐานเสียง เป็นบริวาร เป็นลูกน้อง

เราจึงไม่ต้องไปคิดเสียเวลาอยากหาบริวาร หรือ

ฐานเสียงชีวิต เราไม่ต้องการฐานเสียงชีวิต ไม่ต้องการคนมาเป็นฐานเสียงชีวิต **"เราจึงเหลือเวลาพิชิตกิเลสได้มากกว่า !"** ที่จะไปหาใครบริวารเยอะ ๆ แล้วจัดขบวนใหญ่โต

แต่แล้วก็มีนักบวชบางคน ยังเสียเวลาโง่ ๆ ไปทำเรื่องที่ไม่น่าทำ ที่อยากจะประพฤติธรรมเพื่อให้มีบริวารเยอะ ๆ แล้วก็มาระเริงเหลิงหลงว่า **"ตัวเองมีบริวารเยอะ"** จะทำอะไรก็ต้องทำเวอร์ไว้ก่อน เอาปริมาณไว้ก่อน จะจัดบวชกันก็ทำเป็นแสนรูปอย่างนี้

จะทำอะไร ? จัดบวชก็คิดเป็นแสน...ต่ำกว่านี้ไม่ได้แล้วมันเสียเวลาเท่าไร ? มีที่ไปคิดทำอะไรเกิน ๆ แล้วมันต้องเกิดหมดสิ้นเปลืองอะไรเยอะแยะ

เพราะฉะนั้น โดนเข้าข้อเดียวนี่คือ **"เห็นว่าบวชไม่ถูกฉกเวลาไปกับเรื่องโง่ ๆ"** ที่ได้กล่าวมาเบื้องต้นและยังมีอีกเยอะ ถ้าจะพูดกันแล้ว ตอบปัญหากันแล้วข้อนี้น่าจะตอบได้ยาวที่สุด แต่เอาละ ! มันเป็นหนังสือเล่มเล็ก ๆ ก็เอาพอหอมปากหอมคอสำหรับ **"คนที่คิดไม่สึก"**

เพราะความคิดเห็นประโยชน์ของการบวช แล้วคนที่เขาบวชมา นี่เขาก็คิดเห็นประโยชน์ตอนแรก แต่ตอนหลังอาจจะมองเห็นประโยชน์ลดลงก็เป็นได้ หรือมีความจำเป็นด้านอื่น ที่เห็นเป็นกันมากชัด ๆ ก็คือ สุขภาพ

บางคนสึกไป เพราะสุขภาพไม่ดี บางคนก็สึกไป

เพราะไปเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ ที่จริงเลี้ยงจิตวิญญาณของพ่อแม่ก็ได้ ทำอะไรก็ยังได้อีกเยอะแยะ

แต่ว่าก็เอาละ ! เมื่อความคิดเห็นผลประโยชน์ของการบวชอะไรก็ตาม ถ้ามองไม่เห็นประโยชน์แล้ว หรือเห็นประโยชน์น้อยลงแล้ว ไปเห็นส่วนอื่นมากแล้ว ก็ย่อมเอนเอียงไปในส่วนที่เห็นว่า **"มากดีกว่า"** อันนั้นเป็นธรรมดา

อาตมายังโชคดีตรงที่ว่า มันเห็นประโยชน์ของการบวชที่มากกว่า ที่จะไปเห็นประโยชน์ทางโลก จึงทำให้อารมณ์คิดอยากสึก

เมื่อปีสัก ๗ พรรษา นี่เคยคิดมากด้วย คิดเกือบจะไม่รอดเหมือนกัน แต่พอเลยนั้นมา ได้ไปอยู่กับหลวงพ่อพุทธทาสนาน ๆ เข้า เอ ! ความคิดสึก มันกลายเป็นว่า **"ประโยชน์น้อยเสียแล้ว"** เห็นว่า ถ้ามาอยู่ทางนี้

“ประโยชน์มันมากมหาศาลเลย”

“ประโยชน์การเผยแผ่” ทำได้ผล ก็ไปหล่อเลี้ยงจิตใจ

“ประโยชน์ส่วนตัว” ก็ได้เข้าใจธรรมะลึกซึ้งขึ้น

ถึงจะไม่หลุดพ้นเป็นพระอรหันต์ แต่ก็รู้แนวทางที่พอจะสร้างความรู้สึกหล่อเลี้ยงเราได้ดีที่สุด ก็คือ **ตอนเจ็บป่วย คิดว่า คนเจ็บป่วยนี่ก็จะถูกฉกเวลาอยู่กับความทุกข์มาก ทุกข์เพราะว่า “เจ็บป่วย” ไม่ได้คิดอะไรลึกซึ้ง**

ส่วนเรานี่ตรงกันข้ามพอเจ็บป่วย เกิดคิดถึงอนิจจัง ทุกขัง อนัตตาโดยเฉพาะอนัตตา คือ เห็นว่าไม่ใช่ตัวตน ก็จะชัดมาก...

ตอนเด็ก ๆ อาตมาก็ป่วยเยอะ ป่วยบ่อย แต่มันไม่เห็นคิดรู้เรื่องเลย มันก็ยังว่าทำไมกูต้องป่วย กูต้องปวดหัว แล้วทำไมกูต้อง ฯลฯ มันไม่คิดเลยว่า ที่มันไม่หาย ไม่เป็น ไม่ตามที่เราต้องการ และก็เห็นชัดมากว่า ร่างกายสังขารมันอยู่ด้วยตัวของมันเองไม่ได้ มันต้องมีอะไรเป็นตัวช่วยตัวเสริมตัวหล่อเลี้ยงให้

ตอนป่วยเขาก็ใส่สายยาง ใส่โน่น ใส่นี่ เราก็มานั่งคิดว่า อ้าว ! เจ้าตัวช่วยให้มันอยู่ได้ เพราะตัวช่วยพวกนี้เหรอ ! **“ตัวของมันเอง”** ถ้าไม่ได้ใส่โน่นใส่นี่ ถ้าหิวไม่ใส่อาหารตาย ป่วยไม่ใส่ยา ไม่ใส่ออกซิเจนตาย มันก็เลยทำให้เวลาคิดเรื่องละลายอัตตานี่ มันได้มาก มันได้

ประโยชน์มหาศาลเลย แทนที่จะนอนเจ็บป่วยด้วยความทุกข์แบบเก่า ๆ เคยคิดบ้างเมื่อป่วย **"แหม ! ถ้าไม่ป่วยจะไปขึ้นมะพร้าว" "ไม่ได้ป่วยก็จะไปทำงานเต็มที่เพื่อจะได้เงิน"**

เดี๋ยวนี้กลายเป็นตรงกันข้ามว่า ป่วยแล้วได้ความคิดเรื่องปล่อยตัวตน และมองเห็นว่า ไม่ใช่ตนได้ง่ายขึ้นได้มากขึ้น ถึงเรายังไม่หมดตัวตน แต่เราก็ได้ประโยชน์จากการป่วยมากกว่า ตอนไม่ได้ป่วย ๑๐๐ เท่า ๑๐๐๐ เท่าเลย

นี่จึงเรียกว่า **"ประโยชน์ของการบวชนี้มันสุดยอด"** ถ้ายังเห็นประโยชน์อยู่อย่างนี้ อาตมามั่นใจว่าจะองค์ไหนก็ตาม ยากที่จะคิดสึก แต่ตอนจะสึกก็เชื่อว่าประโยชน์ที่น่าจะเห็นก็ไม่เห็น หรือเห็นก็พร่า จึงเกิดการเบื่อหน่ายต่อการที่จะอยู่ในพรหมจรรย์

ถ้ายังเห็นประโยชน์ของการบวช แล้วก็จะรักษาพรหมจรรย์ได้ไม่ยากเลย เพราะมันมีประโยชน์หล่อเลี้ยงจิตใจมากมาย เกินกว่าที่อารมณ์ใฝ่ต่ำ มันจะเข้ามากระชาก ลากออกไปจากพรหมจรรย์

เพราะฉะนั้น จึงขอตอบได้เลยว่า ที่ยังไม่สึก ไม่ใช่วิเศษอะไร มันเพียงแต่ว่า เห็นประโยชน์ในการบวชทวีขึ้นชัดขึ้น ดีขึ้นกว่าตอนที่มันคิดสึก

ตอนคิดสึกมันมองไม่ได้เรื่อง ไม่น่าจะมาอยู่ลำบากอด ๆ อยาก ๆ ไม่น่าจะขาดแคลนเครื่องปรนเปรอบำเรอชีวิต

แต่เดี๋ยวนี้มันตรงกันข้ามเลย โดยเฉพาะโดนเรื่องเวลาอย่างเดียว ก็สามารถที่จะทำให้เรารู้สึกได้อย่างชัดเจนว่า ถ้าสึกไปจะต้องเสียเวลาไปนั่งเอาอกเอาใจ ลูกบ้างเมียบ้าง เพื่อนฝูง ญาติผู้ใหญ่หัวหน้า ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา ถ้าเราเป็นข้าราชการ ก็จะต้องเสียเวลาไปนั่งเครียดไปนั่งกลุ้ม ในเรื่องแย่งชิงแก่งแย่งประโยชน์กัน และโดยเฉพาะน่าจะเสียที่น่าเกลียดที่สุด เสียเวลาไปคิดเอาชนะคนอื่นแบบโง่ ๆ ไปเถียงกัน ด่ากัน

เรานี่โชคดีตรงที่ว่า จะทำอะไร หรือถ้าจะด่าใครว่าใคร มันต้องรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่ใช่รักษาผลประโยชน์แต่ส่วนตัว จะชนะกันแต่ส่วนตัว แล้วมันก็ทำให้เราเข้าใจว่า อ๋อ ! ที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า...

อตฺตา หเว ชิตํ เสยฺโย : ชนะตนนั่นแลเป็นดี

ถ้าคิดจะเอาชนะคน ก็เลยทำให้เราได้คิดมาหนึ่งประโยค ที่ทำให้คนชอบคำนี้กันเยอะ

“ยอมแพ้คนเพื่อเอาชนะกิเลส ดีกว่า ! ยอมแพ้กิเลส แล้วเพื่อไปเอาชนะคน”

เราเสียเวลาไปเอาชนะคน จนพ่ายแพ้กิเลสยับเยิน นี่เชื่อว่าคนที่ไม่ได้บวช เห็นตรงนี้ยาก เราจึงเห็นคนตีรันฟันแทง มีคนหนึ่งขับรถ คนแก่ปาดหน้า ลงมาเตะคนแก่แทบตาย เพื่อจะเอาชนะตาแก่โง่อีกฝั่ง พูดกันจริง ๆ แล้วเขาเสียเวลาลงไปเตะไปต่อยแก และเขาก็เสียอารมณ์เผาตัวเอง แล้วก็ไปเผาคนอื่น

พูดง่าย ๆ ว่าถ้าไม่ได้มาบวช คงนั่งเผาตัวเองด้วยความโกรธแค้น ขัดเคือง ไปนั่งเสียเวลาริษยา อิจฉาเขากลัวเขาจะดีเกินหน้า มัวไปนั่งเสียเวลากลัวโง่ ๆ เวลาที่ถูกฉกไปไว้อยู่ใต้อำนาจโกรธแค้น ขัดเคือง ริษยา อิจฉาก็เผาใจตัวเราก่อนแล้วนะ แต่พอเวลาเราไปแก้แค้นกับคนอื่น ก็ไปเผาคนอื่นต่อไป

แต่พอเห็นประโยชน์ของการบวช นี่ก็จะอยากเอาชนะกิเลสมากกว่าเอาชนะคน มันก็เลยกลายเป็นมีเวลาต่อสู้กับกิเลส วิเศษกว่าอะไรทั้งหมดเลย ที่เขาบอกว่า

“รู้อะไรไม่วิเศษ เท่ากับรู้กิเลสของตัวเอง”

เพราะฉะนั้นจึงบอกว่า “ที่ไม่คิดสึก” ถ้าตอบกันนี่นะ น่าจะเป็นหนังสือ ๑๐๐ หน้ามั้ง เพราะว่าประโยชน์ยังไม่ได้พูดอีกหลายมุม เอาแค่นี้ก่อนเดี๋ยวเผื่อมีฉบับ ๒ เล่ม ๒ ก็จะเล่าให้ฟัง เจริญพร.

โยมถาม

๔.
หลวงพ่อคิดว่า สังคมไทยมีเรื่องอะไรน่าเป็นห่วงในการที่จะแก้ไขแล้วแก้ไขยากที่สุด ?

พระพยอม ตอบ : น่าเป็นห่วงที่สุด ก็คือ **"ความเชื่อ"** ความเชื่อที่น่าเป็นห่วงที่สุด คือ เชื่อฤทธิ์มากกว่าเชื่อหลักธรรม

ถ้าเขาเชื่อหลักธรรมคำสอน เขาก็จะประพฤติกระทำปฏิบัติตามคำสอน เช่น เขาอยากรวย เขาก็ไม่โง่ไปขุดศพเอามาขอหวย แล้วถูกจับสึก

"การบวช" ที่ว่าเสียเวลาโง่ ๆ นี่ ถ้าพระรูปใดบวชแล้ว มีความเชื่อโง่ ๆ ไปเชื่อหลักฤทธิ์ ไปเรียนวิชาจากเขมร แล้วมาทำเครื่องรางของขลังปลุกเสก

จึงน่าเป็นห่วงมาก ! ที่ว่าความเชื่อฤทธิ์ทำให้พระเราเริ่มจะมีพระแบบเณรแอ จอมขลังเวทย์อะไร ที่จะเริ่มมีขึ้นมาเยอะ จนทำให้ประเทศจีนเขาไม่ให้พระสงฆ์ประเทศไทยเข้าประเทศ เพราะเอาเครื่องรางของขลังไปขายเขา แล้วก็มีที่เณรแอพูดออกมาคำหนึ่ง บอกว่า ตอนนี้ต่างประเทศ เขากำลังนิยมพวกความเชื่อ ความขลังศักดิ์สิทธ์ ฤทธิ์เดช ทำให้พระรวย แต่โยมนะงมงาย (พระนะงมงายไปแล้วล่ะ) แต่โยมนี่มีความเชื่อ ที่ค่อนข้างจะไปทางฤทธิ์มากกว่าทางหลักธรรม

"น้ำมนต์กับเหงื่อ" หลวงพ่อพุทธทาสท่านบอกว่า **"ถ้าขยันให้เหงื่อออกดีกว่าน้ำมนต์"**

ฉะนั้น **หลักการขยันเป็นหลักที่จะหาทรัพย์ แต่ฤทธิ์มันทำให้ไปนั่งขอกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อ้อนวอน กลายเป็นพุทธพิธี พุทธอ้อนวอน**

"พุทธวิธี" ที่เป็นหลักธรรมกลับไม่เอา เพราะฉะนั้น น่าเป็นห่วงตรงที่ว่า

"เมื่อคนพลัดจากหลักก็หักเหเข้าหาฤทธิ์"

ตอนนี้จึงมีพระทำฤทธิ์ขาย ทำพิธี ประกอบพิธีที่เกี่ยวกับมีฤทธิ์มีเดช แล้วพวกนี้ก็จะไปออกฤทธิ์ออกเดชตอนไหน ? เช่นสักเสร็จแล้ว เขาก็อยากจะลองของ อ้าว ! เขาก็ไป...ตอนนี้ก็นิยมสัก พอสักแล้วบางทีเข้างานเข้าการไม่ได้ โอ่ เสียหาย และที่น่าเป็นห่วงที่สุด ก็คือพวกนี้

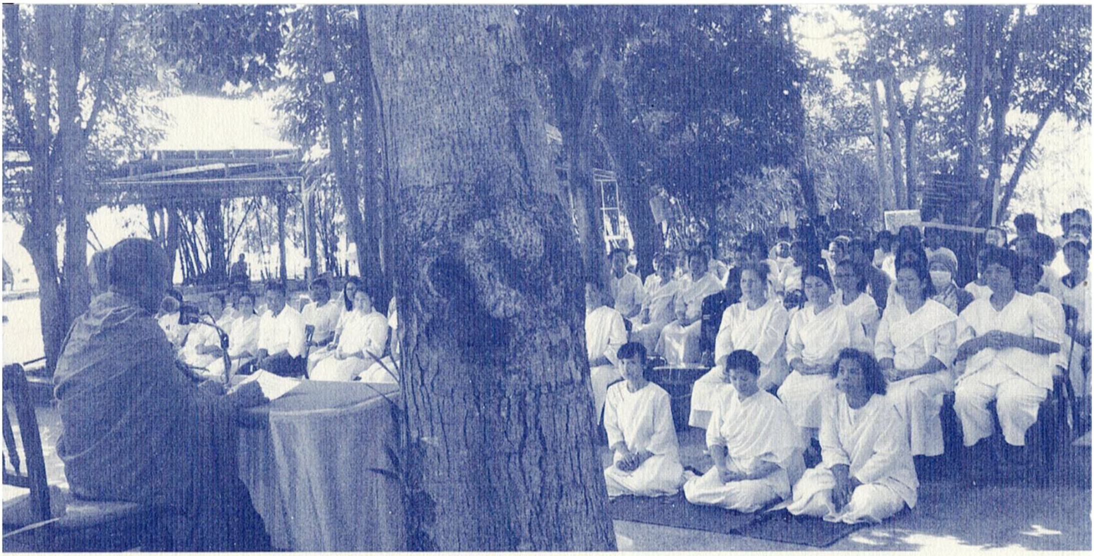
กะเอาฤทธิ์ไปมอมเมาประชาชน เราดูพระเทวทัตเป็นต้นเหตุเป็นตัวอย่าง

ในครั้งพุทธกาลพระเทวทัต เหาะได้ มีฤทธิ์แปลงเป็นงู เป็นอะไรทำให้พระเจ้าอชาติศัตรูหลง แล้ว ๒ ฝ่ายก็เลยมาเจอกันด้วยฤทธิ์หลง ๆ ฝ่ายหนึ่งก็แนะนำ

พระเทวทัตแนะนำให้ฆ่าพ่อพระองค์เพื่อพระองค์จะได้เป็นกษัตริย์เอง

ส่วนพระเทวทัตบอกว่า เดี๋ยวตัวเองจะจัดการกับพระพุทธเจ้า แล้วเราจะได้เป็นพระพุทธเจ้าเสียเอง เป็นผู้ปกครองสงฆ์เสียเอง ไปขออนุญาตพระพุทธเจ้าไม่ให้ ก็เลยเอาเลยทีนี้ออกฤทธิ์ ออกเดช ผลักหิน ปล่อยช้างชนสารพัด ในที่สุดฤทธิ์ของพระเทวทัต พาให้พระเทวทัตตกนรกและถูกแผ่นดินสูบ

ประวัติศาสตร์โลก ในสมัยพระเจ้าซาร์นิโคลาสที่ ๒ แห่งรัสเซีย เขาก็มี นายรัสปูติน (กรีกอรี เอฟิโมวิช รัสปูติน) ที่เป็นนักบวช เจ้าลัทธิออกแนวพ่อมดหมอผี ก็มีฤทธิ์เข้าไปในวัง แล้วเขาก็ไปทำให้พระมเหสีโปรดปราน มีเวทมนตร์ในการสะกดจิตให้ผู้คนลุ่มหลง มัวเมา ไร้สติสัมปชัญญะทำเสน่ห์อะไรพวกนี้ แล้วเหิมเกริม หลงต่ออำนาจ จนแผ่นดินรัสเซียลุกเป็นไฟ รัสปูตินจึงถูกลอบสังหารพบความตายอย่างหฤโหด และในที่สุดก็จบลงด้วยการล่มสลายของราชวงศ์โรมานอฟแห่งรัสเซีย

เพราะว่าพวกนี้จับหลักไม่ได้ เขาไปจับหลักของเขมร ไม่ใช่หลักของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่หลักของพุทธศาสนา ไปเรียนวิชาที่มันเป็นเรื่องขลังศักดิ์สิทธิ์เป็นฤทธิ์ แต่มันไม่ดับทุกข์

ถ้าถือหลักแล้วมันดับทุกข์ แต่ถ้าถือฤทธิ์มันจะออกฤทธิ์ออกเดช แล้วเขาก็จะไปสนุก เช่น เขาทำเสน่ห์ได้ ก็ถือว่า เป็นฤทธิ์ชนิดหนึ่ง ทำให้ผู้หญิงรัก ผู้ชายหลง อะไรก็แล้วแต่ ผู้หญิงจึงสักตุ๊กแก เพื่อจะได้มีฤทธิ์เดชทางเพศ พอผู้ชายจับแล้วจะติดจะหลง ส่วนผู้ชายก็ไปหาน้ำมันพรายอะไรสารพัดชักเข้าไปในทางฤทธิ์ แล้วก็จะผิดศีลผิดธรรม แล้วก็จะตกต่ำและยากที่จะถอนด้วยซิ ปัญหาใหญ่อยู่ตรงนี้

เราสอนหลักมักจะสู้พระที่มีฤทธิ์ไม่ค่อยได้ พระมีฤทธิ์ทำพิธีที่ไหนคนจะแห่ไปเต็มหมด แต่เราสอนตาม

หลักไม่ค่อยได้เท่าไร แต่เขาจัดพิธีอะไรที่มันเป็นฤทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ ปาฏิหาริย์ดลบันดาล หวังผลดลบันดาลได้อย่างฤทธิ์ปาฏิหาริย์ เขาจะงมงายฝังหัวเชื่อ ถึงแม้ว่าคนนั้นจะผิดจะเลวยังไง ก็จะเชื่อ !

อันนี้ค่อนข้างจะหนักใจกับสังคมที่เชื่องมงาย เราต้องยอมรับว่า **"เสียหลักธรรม"** จึงมีที่พระพุทธเจ้าทรงเตือนไว้ เวลามีใครมาชวนทำอะไรว่า

๑) อย่าพึ่งรีบเชื่อ

๒) อย่าพึ่งรีบปฏิเสธ

ถ้าเชื่อง่าย ถ้าเรื่องนั้นมันเลว เราก็พลาด !

ถ้าไม่เชื่อเลย ปฏิเสธ เกิดเรื่องนั้นมันดี เราก็พลาดเสียโอกาสจากความดี

เพราะฉะนั้น เราจะเห็นคนไทยเชื่อง่ายเหลือเกิน พอแกนนำขึ้นพูดเขาถามว่า **"สู้ ! ไม่สู้ !"** พวกเขาต้องตอบว่า **"สู้ !"**

พวกเขาไม่ได้ใคร่ครวญเลยว่า...

"เอ๊ะ ! เขาให้สู้กับใคร"

"สู้เพื่ออะไร"

"สู้แล้วประเทศชาติเป็นยังไง"

อันนี้เป็นสิ่งที่ต้องเรียกว่า **"ต้องแก้ไขนาน ยาก !"** แล้วมันก็ทวีขึ้นมาก ทั้ง ๆ ที่คนอยู่ในระดับสูงความรู้ดี ก็ยังงมงาย

เดี๋ยวนี้เราแก้ปัญหาประเทศชาติกัน ลองสังเกตกันดูเถอะ เขาจะแก้กันด้วยพิธีศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิ์เดช ไปเชิญสารพัดพระอะไรนะ แม้แต่เทศกาลสงกรานต์ เราไม่ได้หลักสงกรานต์อะไรเลย เท่าที่จะได้ ส่วนใหญ่ก็จะไปอัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ พระธาตุ พระพุทธรูปดัง ๆ พระพุทธสิหิงค์ พุทธ ๆ อะไรก็ไม่รู้ล่ะ

ตอนนี้หลวงพ่อทันใจ จึงกลายเป็นพระโปรดปรานเชื่อถือ ศรัทธาของประชาชนส่วนใหญ่ พากันสร้างหลวงพ่อทันใจแสดงว่า **"คนไม่เอาหลักแล้ว"** เอาหลวงพ่อทันใจเป็นที่ตั้ง เพราะหลวงพ่อทันใจมีฤทธิ์บันดาลให้ได้โน่น ได้นี่

แต่หลักธรรม นี่มันต้องทำให้ถูกตามเหตุตามปัจจัยผลถึงจะได้ออกมา ส่วนฤทธิ์เขาจะเอาให้ได้ทันใจ เปลี่ยนจากค่อยเป็นค่อยไป มาเป็นทำให้เขาถูกเหตุถูกปัจจัยของเขา มาเป็นทันใจ จะได้จะโดดพรวดไปได้ตามใจ ทันทีทันควัน

หลวงพ่อทันใจ นี่ล่ะจะทำให้คนเสียหายมากมายในอนาคตต่อไปคอยดู **"จะเอาอะไรทันใจ" "จะเอาอะไรอย่างใจ"** ไม่เอาเป็นหลัก เป็นเกณฑ์ เป็นเหตุ เป็นผลกันแล้ว

เดี๋ยวก็บอกไปขอหลวงพ่อ **"เดี๋ยวหลวงพ่อ ! ให้ทันใจ เราทำนี่มันเหนื่อยตาย"** รอไม่ได้ คอยไม่ได้

อารมณ์อยาก ทำก็ไม่มี
ความพยายาม ทำก็ไม่มี
จิตจดจ่อ ที่จะทำให้สำเร็จก็ไม่มี
ความใคร่ครวญ ที่จะทำให้สำเร็จก็ไม่มี

จะอาศัยความเชื่ออย่างเดียวว่า **"ทันใจ"** อย่างกับสมัยก่อน เขาจะมียาแก้ปวดหัวชนิดหนึ่ง ที่เขาเรียกว่า **"ยาทันใจ"** เดี๋ยวนี้เขาเปลี่ยนเป็น **"ทัมใจ"** ไม่ให้ชื่อ **"ทันใจ"** ให้ชื่อ **"ทัมใจ"**

แต่คนเราเขาไม่ยอมทำใจ เชื่อแต่หลวงพ่อทันใจบานเลย แล้ววัดต่าง ๆ กำลังนิยมพึ่งหลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์พวกนี้ เมื่อก่อนหลวงพ่อพุทธโสธร จะจำลองเยอะเลย แต่เดี๋ยวนี้หลวงพ่อโสธรตกรุ่น เรทติ้งตก

เชื่อหลวงพ่อทันใจ หลวงพ่อสมใจนึก ฤทธิ์พวกนี้แล้วก็หลักไม่เอาแล้ว คือ **น่าเป็นห่วงที่สุดว่า ชาวพุทธจะเสียหลัก แล้วก็ไปหาฤทธิ์กันตะพึดตะพือ แล้วก็จมงมงายอยู่กับในฤทธิ์นั้นนะ แล้วก็ไม่ประสบความสำเร็จด้วยการแก้ปัญหา อันนี้น่าเป็นห่วงจริง ๆ** เจริญพร.

โยมถาม

๕.

ถ้าถามหลวงพ่อว่า รัฐบาลประชาธิปไตยที่แล้วมา กับรัฐบาลทหารยึดอำนาจมาทำเป็นรัฐบาลนี่ มีข้อดี-ข้อเสียต่างกันยังไง ?

พระพยอม ตอบ : ก็แน่นอน ฝ่ายหนึ่งที่เป็นประชาธิปไตย ก็คงจะดีไปอีกแบบหนึ่ง แต่ว่าดีไม่ดีนี่ ก็อยู่ที่ได้ใครไปเป็นผู้บริหาร

ถ้าประชาธิปไตย ได้คนเลวเป็นผู้บริหาร มันก็เลว !

เผด็จการถ้าได้คนอยากใหญ่บ้าอำนาจ แต่โง่ มันก็แน่นอน จึงขึ้นอยู่ที่ว่าได้ใคร ?

ประชาธิปไตย ถ้าได้คนเลวไปมันจะแย่กว่าเผด็จการก็ได้ ตามที่หลวงพ่อพุทธทาสท่านบอกว่า...

“เผด็จการโดยธรรม”

ถ้าเขาเผด็จการโดยธรรม ย่อมทำอะไรฉับไว ถูกต้อง เพื่อประโยชน์ประเทศชาติและประชาชนเป็นใหญ่ โดยไม่คิดว่า เขาอยากเป็นใหญ่ ไม่ได้ยึดติดอำนาจ ไม่ได้ยึดติดผลประโยชน์ แต่จะเอาความเป็นธรรมกลับมาให้ได้ เช่น รัฐบาลทหาร นี่จะเอาความเป็นธรรมกลับมาได้ เช่น เอาผืนป่าที่ถูกโกงไป กลับคืนมาเป็นของประเทศชาติได้มากที่สุด

ถ้าเป็นรัฐบาลประชาธิปไตยทำยาก เพราะว่าต้องเสียคะแนน เสียฐาน เพราะพวกคนที่บุกป่ารุกเขา นั่นก็คือฐานของนักการเมืองส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้น เทียบกับรัฐบาลทหารแล้ว ทำไม่ได้ ! แล้วถ้าจะจัดการกับข้าราชการโกงนี่ พรรคการเมืองแบบประชาธิปไตยที่เป็นนักการเมืองแบบนั้น กลัวหัวหดเลย

เพราะว่าพรรคข้าราชการ **“เป็นใหญ่กว่าพรรคการเมือง”** ถ้าเขาจะคว่ำ เราก็คงได้รู้กันแล้วล่ะ (พวกนกหวีดทั้งหลายนะ ก็เป็นพวกกองทัพนกหวีดที่เขาเป่าจนรัฐบาลล้มนะ ก็ส่วนใหญ่ก็เป็นข้าราชการประจำ)

การจะเข้าไปยึดปิดสถานที่ราชการ ข้าราชการไม่เปิดรับ ก็ยาก ! เข้ายาก

หากข้าราชการเขาอยากขับไล่รัฐบาลประชาธิปไตยที่เขาไม่ชอบ เขาถือว่า **“ได้คนที่เขาไม่ชอบ”** จึงไปเข้า

ทางที่หลวงพ่อพุทธทาสท่านว่า ถ้าประชาชนไม่รู้สึกว่า **"รัฐบาลเป็นของตน"** ก็จะขับไล่ตะพึดตะพือ บ้านเมืองก็ไม่สงบ และถ้ารัฐบาลเกิดไปรู้สึกว่า **"ประชาชนบางกลุ่มไม่ใช่ของตน"** ถึงกับพูดว่า **"ถ้าจังหวัดไหนไม่เลือกเรา"** เราก็ไม่ต้องช่วย ไม่ต้องเอางบฯไปลง นี่คือความรู้สึกแบบนี้ที่ทำให้เสียหายกับประเทศชาติ

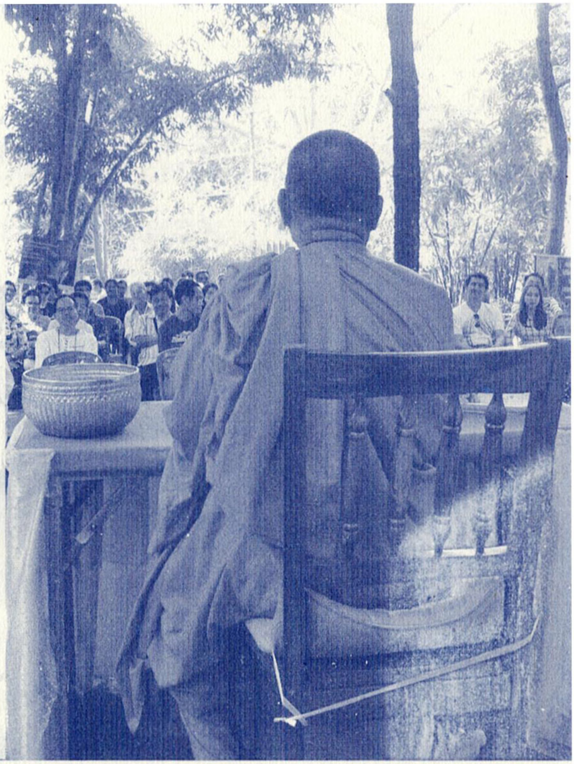
ตอนนี้ที่เราเห็นว่า **"เผด็จการโดยธรรม"** นี่เราต้องดูอีกระยะหนึ่ง ไม่รู้ว่าโดยธรรม หรือโดยบ้าอำนาจเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ซับซ้อนเราก็ไม่รู้ ถ้าเขาเกิดโดยธรรมจริง ๆ หลังจากทหารลง แล้วไม่มีการรื้อแฉ สาวไส้อย่างที่เขาพูดกันว่า **"แม่ค้าเมื่อก่อนนี้ เสียแต่ตำรวจไปรีดไถ"**

ตอนนี้ทหารตำรวจไปพร้อมกัน เลยโดนทั้ง ๒ ฝ่าย แม่ค้าก็บอกกระอักเลย ถ้ามันเป็นอย่างนี้ ก็ซวย ! เป็นประชาธิปไตยน่าจะดีกว่า

แต่ถ้าเขาเผด็จการโดยธรรม เอาผืนป่าที่คนโกงมา ข้าราชการก็ปลดย้ายไป แล้วเมื่อก่อนนี้จะปลดย้ายไม่ได้เลย ถ้าเป็นประชาธิปไตยแค่นายถวิล เปลี่ยนสี คนเดียวรัฐบาลก็ร่วง

เผด็จการโดยธรรมที่เห็นว่าดีที่สุด ก็น่าจะไม่มีอย่างอื่นนอกจากจัดการในพวกโกงให้เร็วที่สุด ใครโกงบ้านโกงเมือง แล้วบริษัทที่ตั้งมาต้มตุ๋น UFUN นี่ "แหม ! ยูฟันไทย

ถ้า
ประชาธิปไตย
ได้คนเลว
เป็นผู้บริหาร
มันก็เลว !

นี่มันแย่" ยูฟันจริง ๆ แล้วถ้าไม่รีบจัดการ หรือรีบลูบหน้าปะจมูก ถ้ารู้ว่า มีคนเป็นยศเป็นใหญ่เป็นโตไม่กล้าทำ ถ้าเป็นประชาธิปไตยคงทำยาก แบบนักการเมืองคงทำยาก

ฉะนั้น การไม่ปล่อยปละละเลย เพิกเฉยดูดายกันในที่เขาบอกว่า รุกป่ารุกเขากันแล้ว พวกข้าราชการไปไหน? เพิกเฉย ! ปล่อยให้เขายึดไปตั้งเยอะ

"เขาไม่ใช่เพิกเฉยหรอก !"

โจทย์อยู่ที่เรา **"เขาเพิกฉวย"** ถ้าเขาไม่ฉวยกัน นี่เขาก็ต้องรู้ว่า เขารุกเข้าไปตอนนั้นนะ แล้วพวกข้าราชการพวกนั้นไปไหน เขานอนหลับ เขาป่วย หรือเขาเป็นอะไร เขาก็ต้องไปเห็นบ้าง พอเห็นแล้วทำฉวย หรือทำเฉย

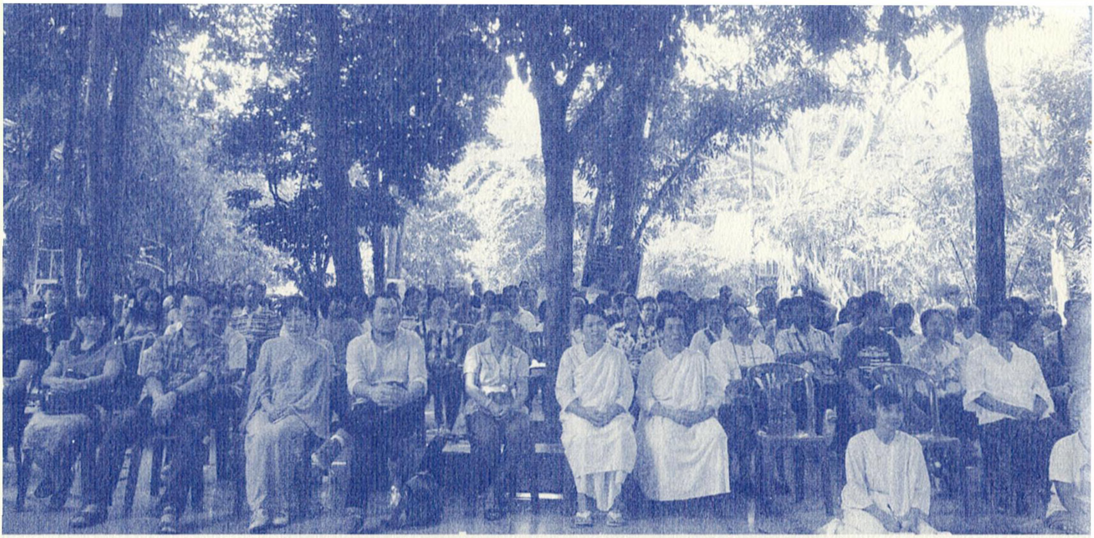
“ไอ้เฉย นี่เพราะเขาได้ฉวยไปแล้ว กูก็เลยทำเฉย”

เขามีบ้างละพวกที่ไปทำแล้วไม่เห็นนะ แต่ถ้าฉวยไป แล้วทำเป็นไม่เห็นนี่นะ มันเพิกฉวยชัด ๆ ไม่ใช่เพิกเฉย

ถ้าทหารขึ้นมาไม่เพิกเฉย รีบทำ รีบจัดการเลย แล้วใช้มาตรา ๔๔ นี่ ถ้าใช้มาฟันโกง ใช้จัดการกับปัญหาที่คนเขาเอารัดเอาเปรียบ เช่น ๕ เสือหวย นี่ ! “สลากกินแบ่ง” ถ้าลองจัดการให้ผ่านโดยเร็ว แล้วเอาเงินที่ได้นะกลับไปให้คนขายหวยที่เป็นบ้านนอก เอาจาก ๕ เสือ นี่ไปแปะ ให้คนที่เขาหากิน ตาบอดบ้าง พิการบ้าง

ถ้ารัฐบาลทหารจัดการความเป็นธรรมได้ จัดการคนโกงได้ ประเทศไทยก็โชคดี เท่ากับมี **“เปาบุ้นจิ้น”** เมืองไทย รัฐบาลแบบนี้จะได้บุญมาก จะช่วยชาติช่วยประชาชนได้มาก (ซึ่งมีอยู่ครั้งหนึ่งได้ยินคนเขาตะโกนร้องว่า “เฮ้ย ! เปาบุ้นจิ้นมาเกิดเมืองไทยแล้วโว้ย !” อีกคนก็ถาม “ใครว่ะ !” “พลเอกไพบูลย์ คุ้มฉายา”) รัฐบาลที่แล้วมา ปล่อยให้ ๕ เสือนั่น กินเราสบายเลย

นี่เห็นเขาบอกว่า ต่อไปนี้พวกขายสลาก ไม่จำเป็นต้องเข้ามาที่ส่วนกลางกรุงเทพฯ เขาจะส่งไปตามต่างจังหวัด ให้ไปรับที่ต่างจังหวัดเลย ใครอยู่จังหวัดไหนก็ไปรับมันก็ง่าย ไม่ต้องผ่านเอเย่นต์ไอ้นู้นไอ้นี่ แต่ถ้าไม่เป็นเผด็จการมันใช้กฎหมายแบบนี้ ทำเร็วไม่ได้ ก็ต้องรอเวลาขั้นตอนเยอะแยะไปหมด จะกลายเป็นเรื่องเยิ่นเย้อ

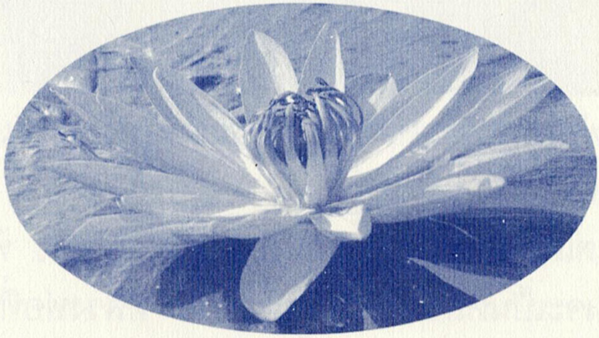
ที่หลวงพ่อพุทธทาสใช้คำว่า **"ประชาธิปไตยโอ้เอ้ โลเล เยิ่นเย้อ"**

แต่เผด็จการโดยธรรม ถ้าทำแรง ทำเร็ว ทันใจ นี่แหละมันจะเป็นหลวงพ่อทันใจที่ดีกว่า หลวงพ่อที่ปั้นหล่อกันอยู่ หรือว่าเป็น **"เปาบุ้นจิ้นเมืองไทย"** เพราะมีอำนาจอยู่ในการยึดอำนาจแล้ว ถ้าใช้อำนาจโดยธรรม ใช้เป็นธรรม ใช้เพื่อความยุติธรรมและความเป็นธรรมละก็ เชื่อเถอะยังไงก็ต้องดีกว่า แต่ยังกลัวอยู่เรื่องเดียว หัวหน้าอาจจะตั้งใจด้วยความเป็นธรรม แต่พวกลูกน้องและคนใกล้ชิดนี่สิ พวกเขาจะร่วมด้วยหรือเปล่า

เดี๋ยวเห็นหัวหน้าได้เป็นใหญ่ แล้วเขาก็แอบอ้าง ถ้าโดยความเป็นธรรม แล้วก็ขอให้ผู้บริหารประเทศนี่ช่วยจัดการหน่อย ส่งหน่วยติดตามพวกลูกน้องให้ดี ที่เขาบอกโบราณนะ **"ศัตรูใกล้ตัวนี่ร้ายกาจที่สุด"** เขาทำแล้วเราไม่รู้ ไปไว้ใจจะเสียหายมาก เจริญพร.

โยมถาม ๖.

หลวงพ่อว่า จุดเด่นของรัฐบาลนี้จะมีอะไร ?

พระพยอม ตอบ : น่าจะการกำราบม็อบ ไม่ให้ปิดถนน ไปไหนสะดวกขึ้นเยอะเลยตอนนี้

ถ้าตอนนี้ยังมีม็อบ แล้วรถก็เยอะ แล้วยังติดด้วยนะ มันจะกลายเป็น Shut down เป็นอัมพาตแช่แข็งประเทศ

Shut down ช่วงนี้ถ้ามีม็อบมาก ประเทศหายนะเลย เพราะว่าเศรษฐกิจตอนที่เขา Shut down เขารู้ไหม ? การท่องเที่ยวไม่เข้ามา นี่มันเสียหายเฉพาะฝ่ายเหลือง ฝ่ายแดง กปปส. นปช. หรือมันเสียทั้งหมดทั้งประเทศ

พวกคนเราตอนนั้น คิดอย่างเดียว **"ถ้าเรายึดได้" "เราขับรัฐบาลได้" "เราน่าจะได้เป็นใหญ่"**

โอ่ ! การเมืองนี่ พึ่งรู้ว่า เขาพึ่งได้บทเรียน โดยคิด

ว่า ถ้าไล่รัฐบาลที่เขาไม่ชอบ แล้วตัวเขาก็จะได้เป็นรัฐบาลบ้าง ผลที่สุดก็เหมือนนากแย่งปลากันตัดสินไม่ได้ ฝ่ายหมาจิ้งจอก (ที่พูดนี่ไม่ได้ดูถูกพวกทหารเป็นหมาจิ้งจอก) แต่พอจะเป็นนิทานที่พอจะเอามาเปรียบเทียบได้ว่า ถ้าไม่แย่งกันแบ่งกันคนละครึ่ง มันก็จบ ! ไม่ต้องให้จิ้งจอกมาหั่นกลาง แล้วเอาหัวกับหางมาให้พวกนาก ที่งมกันเหนื่อยแทบตาย !

เพราะฉะนั้น นักการเมืองที่ลงเสียง แล้วเลือกตั้งหากันแทบเป็นแทบตาย แย่งกันไป แย่งกันมา ผลที่สุดทหารเอาไป

อาตมาพึ่งได้ยินคุณอภิสิทธิ์พูดดีมากว่า **"เขาได้บทเรียนแล้ว คราวหน้าเขาจะไม่ทำการเมืองแบบนี้แล้ว"**

เพราะว่า การท่องเที่ยวไม่มี เศรษฐกิจอะไรทุกอย่างมันตกต่ำ แล้วก็ไม่ใช่ตกแต่ฝ่าย กปปส. จะเป็นฝ่ายได้ แล้วนปช.เป็นฝ่ายเสีย ก็ได้เสียโอกาสไปด้วยกันทั้งนั้น

เหลือง แดง กปปส. นกหวีดไปหมด **"มือตบ ตีนตบ นกหวีด"** จอดนิ่งหมดประเทศชาติเสียหายหมด

เพราะฉะนั้น เมื่อประเทศชาติเสียหาย กปปส. นกหวีด นปช. ก็พลอยเสียไปด้วย

ตอนนี้เสียหายถึงกับบ่นว่า **"ขาดทุน"** ลงทุน ลงแรงไปไล่กัน นี่นึกว่าจะได้อะไร ถูกแต่งตั้งเป็นใหญ่เป็นโตบ้าง **"ก็ไม่ได้ !"**

"...เขา ได้บทเรียนแล้ว คราวหน้า เขาจะไม่ทำ การเมือง แบบนี้แล้ว..."

ท่านอภิสิทธิ์เป็นคนพูดเองเลยว่า **"ได้บทเรียนแล้ว ต่อไปจะไม่เล่นการเมืองแบบนี้อีกแล้ว"** ถ้าเป็นอย่างนี้ก็ถือว่า **"เผด็จการครั้งนี้ให้บทเรียนกับนักการเมือง"** เป็นจุดเด่นที่สุด เพราะไม่มีใครจะแก้สันดานนักการเมืองได้ง่าย ๆ นอกจากทหารมาสอนให้ แล้วถ้าเขาบอกว่า **"เขาไม่เล่นการเมืองอย่างนี้ได้"** นี่คือจุดเด่นในการทำรัฐประหาร **"ไม่เสียของแล้ว"** ทำให้ได้ของดี นักการเมืองดี ๆ กลับคืนมา

แต่ถ้ายึดอำนาจรัฐประหารแล้ว ทำอะไรไม่ได้สักเรื่อง ! เป็นรัฐบาลเป็ดง่อย เหมือนตอนเป็นประชาธิปไตยก็เสร็จ ! กระดิกอะไรก็ไม่ได้ ล็อคกันหมด **"ล็อคขา ล็อคแขน ล็อคคอ"** แล้วจะไปยังไงล่ะ หายใจก็ไม่ออก เป็น **"รัฐบาลตายซาก"**

ถ้ารัฐบาลทหารตอนนี้ต้องเรียกว่า **"มีชีวิตชีวา"** ไม่ใช่รัฐบาลเป็ดง่อย หรือตายซาก เหมือนรัฐบาลที่แล้วนั้นถือว่าเป็ดง่อยเลย **"ถูกล็อคหมด"** จะเอางบประมาณไปทำอะไรก็ไม่ได้ แต่แปลกน่าขำที่สุด ! พอยึดได้อำนาจเรื่องที่บอกว่า "๒ ล้าน ๆ อะไร ตอนนั้นนะ ไม่ได้ !" แต่ทหารเอา ๓ ล้าน ๆ อัดเข้าไปได้เลย

ตอนที่เป็นประชาธิปไตย **"ชะอวดโมเดล"** จะเอายางกิโลกรัมละ ๑๐๐ บาท กิโลกรัมละ ๙๐ บาท รัฐบาลให้ ๘๐, ๙๐ บาท **"ไม่เอา ! ไม่ยอม !"** ตอนเหลือ ๓ โล ๑๐๐ ของทหาร **"เงียบ ! เป็นผีเป่าสาก"**

นี่คือบทเรียนที่ทหารทำ เขาจึงเรียกว่า อะไรนะ ?

"ทหารรัฐบาลชุดนี้ เป็นขวัญใจเมียหลวง"

ก็น่าขำมากเหมือนกัน คำว่า **"ขวัญใจเมียหลวง"**

ถามว่าเป็นไง ?

ตอนยางแพง ข้าวแพง ผัวไม่อยู่มากินข้าวบ้านกะลูกกะเมียเลย ออกรถปิกอัพ ไปกินอาหารที่คาราโอเกะแล้วก็ไปติดนักร้อง ได้นักร้องเป็นกิ๊ก ก็เลยไม่ได้กลับมา

กินข้าวกะลูกกะเมียเลย

“เมียหลวงก็คอย...เมียใหม่ก็ป้อนกันอยู่ในร้านนู้นแหละ”

พอราคายางตก ข้าวตก รถถูกยึด ไม่มีเวลาไปกินคาเฟ่แล้ว นางนักร้องนั่นก็ไปร้องเพลงต่อไปอีก เจ้าผัวก็กลับมากินข้าวกับลูกกับเมียเดิม โอ้โฮ ! เมียหลวงเลยบอกรัฐบาลนี้ **“ขวัญใจเมียหลวง”**

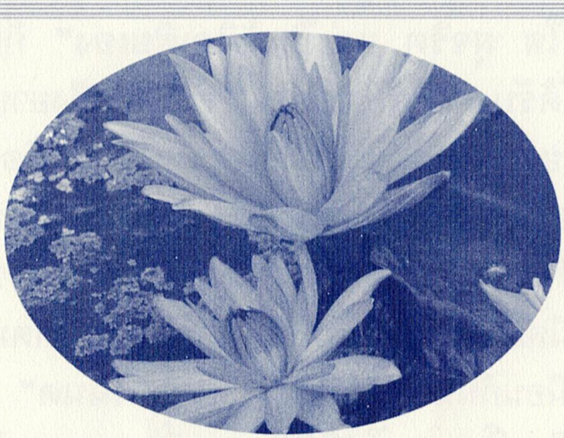
แต่ของอาตมาผิดหวังอยู่เรื่องเดียวไปถาม ป.บ่.ช. แล้ว ก็ยังแก้เรื่องกฎหมายที่ดิน **“โฉนดถุงกล้วยแขก”** ยังไม่เดินหน้าเลย ผิดหวังอยู่ตรงนี้ เขาบอกว่า **“คืนความสุขให้ประชาชน”** แต่ไม่คืนให้วัดให้ศาสนาบ้าง

ทั้ง ๆ ที่มีมาตราระบุว่า เมื่อถูกรบกวนที่ดิน ก็ไม่ควรจะปล่อยให้เลยเวลาไป ๑ ปี แต่นี่ ๒ ปี ๗ เดือน ไม่รู้ไปหลบอยู่มุมมืดไหน ?

ตัวเจ้าของที่ดินกับทนาย และผู้พิพากษามาบอกเราว่า **“ให้ทำตามกฎหมาย”** แต่ตัวผู้บอกบังคับให้ทำตามกฎหมายปฏิบัติตามกฎหมาย กลับยอมไม่ทำตามกฎหมาย แต่ให้ประชาชนทำตามกฎหมาย มันเป็นเรื่องที่แย่ !

อย่างนี้ปล่อยให้ใครไปหลบอยู่มุมมืดสักพักหนึ่ง แล้วก็ให้เขาสร้างไอ้นู่นไอ้นี่ไปเสร็จ แล้วก็โผล่มายึดคืน พวกคนที่มั่นใจในกรรมสิทธิ์ก็หมด วายวอด หมดเนื้อหมดตัวไปตาม ๆ กัน เจริญพร.

๗.
มีกระแสข่าวว่า หลวงพ่อได้ที่ดินคืนแล้วใช่ไหมครับ ?

พระพยอม ตอบ : ญาติโยมจะเข้าใจผิดกันเยอะ ใช่ไหมที่ถามว่า **"หลวงพ่อได้ที่ดินแล้วหรือ !"** **"ไม่ได้ !"**

ที่แรกที่มีข่าวออกมาว่า **"จะได้"** ก็คือ ท่านพีระศักดิ์ หินเมืองเก่าท่านคิดว่า **"พระวัดเสียหาย"** เรื่องนี้กรมที่ดินก็มีส่วน เพราะเป็นผู้ออกโฉนด ท่านก็เลยอยากจะรวมเงินทอดผ้าป่าช่วยวัดซื้อที่ดินกลับคืน แต่แล้วก็มีข้าราชการที่มีจิตไม่เป็นกุศลต่อต้านท่าน ไปฟ้องร้องรัฐมนตรีมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยก็เชื่อข้าราชการพวกนั้น จึงสั่งย้ายท่านพีระศักดิ์ หินเมืองเก่า ไปเป็นผู้ว่านครศรีธรรมราช **"เรื่องที่จะซื้อที่ดินคืน"** ก็จบเห่ !

เหมือนรัฐบาลขิงแก่ท่านไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม ตอนนั้นเป็นรองนายกฯ และเป็นรัฐมนตรีกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เตรียมจะมาให้ความช่วยเหลือปรากฏว่า **"อายุรัฐบาลหมด"**

ที่ดินแปลงนั้นก็ถูกยึดคืนไปแบบ **"เสียค่าตอบแทน ซื้อโปร่งใส สุจริต แต่เป็นผู้ผิดเสียเอง"** ก็เลยคิดว่า **"มันไม่ได้รับความเป็นธรรม"** ทำให้นึกถึงยายไฮ ทำให้นึกถึงยายสม คุณรัตนา สัจจเทพ บอก **"มันต้องต่อสู้ !"**

นี่อาตมาคิดว่า "เดี๋ยวปีสองปีก็จะทำเสียที ไป "ปักหมุด" เห็นไหม ! คุณอังคณา นีละไพจิตร" ภรรยาทนายสมชาย นีละไพจิตร แกไปปักหมุดคนหาย อาตมานี่น่าจะไปปักเหมือนกันนะ **"ไอ้ที่ดินหายจากโฉนด"**

"มีแต่โฉนด ไม่มีที่ดิน" เดี๋ยวอาจจะทำในไม่ช้านี้ ทำไปเรื่อย ๆ ไม่อย่างนั้นอายยายสม แกอายุ ๘๒ ปี สามารถสู้คดีจนได้รับการเยียวยา **"จบ ป.๔ อายุ ๘๒ ปี ขึ้นรถไฟฟรีมาถึงกระทรวงยุติธรรม"**

เราก็คงจะทำไปเรื่อย ๆ ไม่ทุกข์ไม่ร้อน ไปบังสุกุลมันซะหน่อย เผื่อมันจะฟื้น ทั้งบังสุกุลเป็นบังสุกุลตายอะไรไปเรื่อย ๆ ทำแบบไม่ต้องทุกข์ สนุก ๆ ไป แต่มันคงไปเสียดแทง ในพวกที่บิดเบือนกฎหมาย ไม่ทำตามกฎหมาย แต่ให้ประชาชนทำตามกฎหมาย **"พ่อปู สอนลูกปู แม่ปูสอนลูกปู ไม่เดินตรงทางสักที"** เจริญพร.

...ไม่ให้ขายข้างทาง เขาก็จะขาย
ไม่ให้เอาเหล้าเข้าไปในงาน เขาก็จะเอา
ไม่ให้แต่งตัวยั่วยวน เขาก็จะแต่ง
ตกลงว่า ถ้ากฎหมายเราไม่เฉียบขาด จัดการ
ไม่ได้ ก็ต้องพ่ายแพ้ต่อความตาย
ตามหลักแล้วปัญหามันจะยุติได้
มันต้อง ๒ อย่าง ๆ ที่เขาบอกว่า

“ไม่เอากฎหมาย” ก็ “เอาศีลธรรม”

โยมถาม
๘.
หลวงพ่อคิดว่า เทศกาลสงกรานต์จะลดการตาย อุบัติเหตุลงได้บ้างไหม ?

พระพยอม ตอบ : ถ้าตอบด้วยเหตุด้วยผลมันคงยากแล้วละ เพราะว่า

๑) คนไทยดื้อด้านต่อกฎหมาย คำสั่ง หน่วยงานที่รับผิดชอบแต่ละปีนี่ ออกมารณรงค์เหนื่อยกันแทบตาย ไม่เห็นได้ผลในทางลดลง เพราะว่า...

ไม่ให้ขายข้างทาง เขาก็จะขาย
ไม่ให้เอาเหล้าเข้าไปในงาน เขาก็จะเอา
ไม่ให้แต่งตัวยั่วยวน เขาก็จะแต่ง

ตกลงว่า ถ้ากฎหมายเราไม่เฉียบขาด จัดการไม่ได้ ก็ต้องพ่ายแพ้ต่อความตาย ตามหลักแล้วปัญหามันจะ

ยุติได้มันต้อง ๒ อย่าง ๆ ที่เขาบอกว่า **“ไม่เอากฎหมาย”** ก็ **“เอาศีลธรรม”**

บางประเทศนี้ไม่เห็นเขามีเลย ที่มานั่งทำสถิติการตาย การชนในวันอย่างนั้น ๆ ของเรามี ๒ วัน ที่บางคนให้เป็น **“วันเมาแห่งชาติ”** คือ วันปีใหม่กับวันสงกรานต์เป็นวันเมาแห่งชาติ และทุกปีก็ลงท้ายว่า

“อุบัติเหตุ” น้ำเมา ๙๐ เปอร์เซ็น มีเอ็กซิเดนท์อุบัติเหตุจริง ๆ แค่ ๑๐ เปอร์เซ็นเอง

เพราะฉะนั้น ถ้าจะถามว่า จะลดลงได้ไหม ? การตาย การชนด้วยอุบัติเหตุ ถ้าเอา๒อย่างกลับมาใช้ได้ มันก็ต้องลดได้ ต้องเอากฎหมายใช้ให้ได้อย่างเด็ดขาด เฉียบขาดจริง ๆ

“ต้องเอากฎหมาย” ไม่ใช่ไปปล่อยให้กฎหมาย **“ดีกับคนชั่วเกินไป”** คนชั่วเขาก็ไม่ฟังเขาดื้อจะกินจะเล่นตามที่เขาเคยทำ เพราะว่าวันสงกรานต์มันเป็นเนื้องอกมาเยอะ เป็น **“สัทธรรมปฏิรูป”** ที่มันงอกออกมาจากการเอาไปเป็นเครื่องมือในการสร้างคนให้มางานเยอะ ๆ สร้างบรรยากาศให้คนมาเยอะ ๆ

อย่างที่บอกว่า ไม่เห็นนายกเทศมนตรีเทศบาลบอกว่า **“ปีหน้าจะดึงคุณธรรม ศีลธรรม”** เน้นเนื้อหาสาระมาให้มากกว่าที่จะเอาคนมามากอย่างเดียว

๒) ถ้าเอาศีลธรรม ก็ไม่ต้องใช้กฎหมายรุนแรงก็ได้

ไม่ต้องสั่งห้ามโน่นห้ามนี่ เอาตำรวจทหารไปตรึง ถ้าเขาไม่เอาศีลธรรม ก็ต้องเอากฎหมายจัดการเขา เพราะถ้าจัดทำเอาศีลธรรมอย่างปีใหม่ เดี๋ยวนี้เพิ่งเริ่มจัดทำขึ้นมา ๔-๕ ปี ในการให้มีสวดมนต์ข้ามปี เพราะมัวไปสวดมนต์ไม่ได้จับรถขับ แน่นอน ! ตายก็ต้องลดลง

แต่ไม่เอาทั้ง ๒ อย่าง ก็ตายเพิ่มแน่นอน และจะเพิ่มหนักขึ้นไปยิ่ง ๆ กว่านี้อีก มันไม่ใช่เพิ่มแต่ความตาย มันมีเพิ่มความเสียหายอื่น ๆ ที่เป็นเนื้อหาสาระของสงกรานต์ ของปีใหม่ ที่เคยจัดทำกันมา เป็นบุญกุศล เป็นขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี มันกลายมาเป็นเรื่องหาทางแข่งขันว่า ใครจะดึงคนไปมากกว่ากันในวันสงกรานต์แต่ละจังหวัด แต่ละที่ แต่ละถนน จึงเกิดชุลมุนวุ่นวายแล้วก็ต้องตายเยอะแบบนี้

"น่าจะมากขึ้น" ซึ่งรถมากขึ้น เมามากขึ้น จัดงานใหญ่ขึ้น อะไรที่มากขึ้นก็เป็นอุปัทวะอยู่แล้ว

ถ้าตอบจะให้ทายว่า มีโอกาสจะลดลงไหม ?

ถ้าเอากฎหมายเฉียบขาดก็ลดลงได้

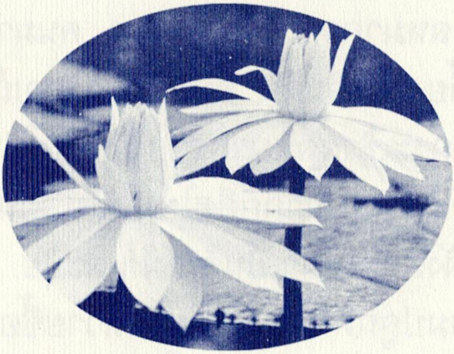
ถ้าเอาศีลธรรมเด็ดเดี่ยวเข้มแข็งจริง ๆ มันก็ต้องลดลงได้

แต่ถ้าไม่เอาทั้ง ๒ อย่าง หรือเอาอย่างใดอย่างหนึ่งไม่เอาอีกอย่างหนึ่ง มันก็เป็นไปไม่ได้ ต้องตายเหมือนเดิมหรือมากกว่าเดิม เจริญพร.

โยมถาม

๙.

ในแต่ละปีหลวงพ่อรู้สึกมีช่วงไหน ที่ทางวัดรู้สึกว่าได้สร้างคุณูปการ และเป็นที่ภูมิใจของท่าน ?

พระพยอม ตอบ : ก็น่าจะเป็นช่วงมีนาฯ เมษาฯ เพราะว่าบวชเณรภาคฤดูร้อน เด็กมาหาทุน มันกลายเป็นเห็นประโยชน์ที่ชัดเลย

ตอนนี้ว่า เด็กบ้านนอกชนบท ปีนี้หลุดเรียนกันเยอะ เนื่องจากข้าวถูก และยางราคาต่ำ มีเด็กจบ ม. ๓ แล้ว ไม่มีเงินเรียนต่อ ขอมาทำงานที่วัดมากขึ้น และเด็กก็มาทำงานช่วงโรงเรียนปิดเทอมมากขึ้น

เห็นได้ชัดว่า ถ้าเขามามากขึ้น วัดก็ต้องใช้จ่ายอะไรมากขึ้น ต้องให้ธรรมะให้ความดีกับเขามากขึ้น ต้องดูแล

ให้ความรู้ความฉลาดเขามากขึ้น จึงพยายามอบรมเทศน์สอนกัน แล้วหาพี่เลี้ยงควบคุม ถ้าได้พี่เลี้ยงดีแนะนำดี เขาก็ทำงานเป็นสุข ฉลาดด้วย ได้เงินด้วย ได้ความฉลาดด้วย ได้ธรรมะไปด้วย และที่น่าประทับใจที่ภูมิใจ ก็คือมีคนเริ่มเห็นด้วย ว่าเราสร้างเยาวชน นี่ **"ดีกว่าสร้างโบสถ์วิหารเจดีย์"** จึงมีคนมาทำบุญทำทานกันมาก และก็เป็นช่วงจังหวะผลหมากรากไม้ออกมามาก

เมื่อผลหมากรากไม้ออกมาก คนมามาก เด็กมามาก ก็ได้เลี้ยง ได้กินกัน อิ่มหนำสำราญถ้วนหน้า เห็นญาติโยมหิ้วกระเช้าผลหมากรากไม้กลับไป โดยเฉพาะมุขที่ออกมาขำ สนุกมากก็คือโยมได้เปลี่ยนทัศนคติ การทำบุญจากสังฆทาน มาเป็นต้นไม้ และปุ๋ย

พอโยมปลูกต้นไม้ ซื้อต้นไม้ถวายซื้อปุ๋ยถวาย เราให้ผลไม้ทันที เรียกว่า **"ปลูกปั๊บ ออกผลปุ๊บ"** พูดกันตรงนี้เฮกันทุกที สนุกทุกที

ญาติโยมขำ เราก็มีความสุข จึงบอกว่า เดือนมีนาเมษา นี่ถึงแม้ว่าอากาศจะร้อน แต่ที่วัดชุ่มชื่นปลาบปลื้มปีติสุขใจ ทั้งโยมที่มา ทั้งทางวัดคนมาช่วยงานวัด ก็มีความสุข ได้กินกันอิ่มหนำสำราญ

"บุญก็ได้ไส้ก็เต็ม" ทำนองนี้ ก็เลยทำให้ขอตอบว่า ช่วงเดือนมีนา เมษา เป็นช่วงที่ทางวัดรู้สึกมีคุณูปการต่อสังคม ต่อประเทศชาติ ต่อพุทธศาสนา ยิ่งกว่าเดือน

อื่น ๆ มากกว่าเดือนอื่น ๆ

แต่ว่าในช่วงเข้าพรรษา ก็มีการอบรมคนถือศีลฟังธรรมก็มาก ตรงนั้นก็ถือว่า **"เป็นเรื่องดี"** วิสาขะ มาฆะ สวดมนต์ข้ามปี ล้นโบสถ์ทุกที ต้องถือว่า ช่วงอื่นก็มีมาบ้าง แต่มันระยะสั้น ต่างกว่าเด็กมาอยู่ตั้งเดือนหนึ่ง เดือนกว่า ๆ ถึงเดือนครึ่ง

ช่วงนี้การถ่ายทอดหลักพุทธศาสนาไว้ให้กับเยาวชน และมันเป็นผลเมื่อ ๒๐ ปี ๑๕ ปีที่แล้ว เด็กพวกหนึ่งไปจบการเรียนการศึกษา ไปทำงานทำการ เป็นหัวหน้างานระดับภาค ระดับองค์กรต่าง ๆ เขาก็เอาขนมมาฝากน้องบ้าง เรี่ยไรกันมาทำบุญ ซื้อข้าวซื้อของให้เด็ก

ที่เห็นดูว่าญาติโยมชักจะมาแจกของเด็ก เลี้ยงเด็กช่วงเดือนมีนา เมษา เป็นเรื่องตื่นตัวก้าวหน้ามากกว่าแต่ก่อน ซึ่งไม่เคยมี และต่างฝ่ายต่างก็มีความสุขซึ่งกันและกัน ทั้งเป็นการรักษาคำสอนพระพุทธเจ้าประโยคหนึ่งที่ว่า

"การเจริญเมตตา" โดยการที่เขาเมตตาต่อเด็ก เขาให้ทานกับเด็ก ให้ข้าวของเงินทองแก่เด็ก ซึ่งเมื่อก่อนนี้เราก็จะสนใจกันแต่ทำบุญกับพระ กับพระพุทธเจ้า ทั้งที่พระพุทธเจ้าก็ตรัสว่า

"เมตตาสำคัญกว่า"

ตอนนี้เป็นการที่ญาติโยมแสดงความกรุณา-เมตตาสงสารต่อเด็ก โดยการสร้างบารมีด้วยเมตตา แล้ว

ยังทำให้เมตตาธรรม นี่กระเพื่อมกระพือในหัวใจ ของพุทธศาสนิกชน อย่างมากมายกว่าสิ่งอื่น ๆ

คนที่ไม่มีลูกมีหลานเยอะ ได้มาเลี้ยงเด็กเยอะ ๆ ก็เริ่มรู้สึกอิ่มใจ ส่วนเด็กที่ไม่เคยได้กินอะไรเพราะอยู่บ้านนอกคอกนา ริมเขา ริมดอย ได้มากินมาอิ่ม ก็มีความสุข

เห็นเขาทำงานแล้วมีเครื่องล่อที่สนุกที่สุด ก็คือกระบอกที่ญาติโยมเอาไปใส่เหรียญ แล้วเราก็มีการบอกว่า

"เอ้า ! เด็กทำตรงนี้เสร็จจะให้กระบอกหนึ่งลูก"

"ทำตรงนั้นเสร็จจะให้กระบอกหนึ่งลูก"

โอ้โฮ ! เขาแข่งขันทำกัน พอให้กระบอก แล้วมีลุ้นกันอีก ถ้าผ่าเผะ แล้วไปเจอแบงค์ ๑๐๐ แบงค์ ๕๐๐ เขาก็เฮ ! แต่ถ้าผ่าเผะเหรียญสลึงทั้งนั้น เขาก็เงียบฉี่เลยเหี่ยวเลย !

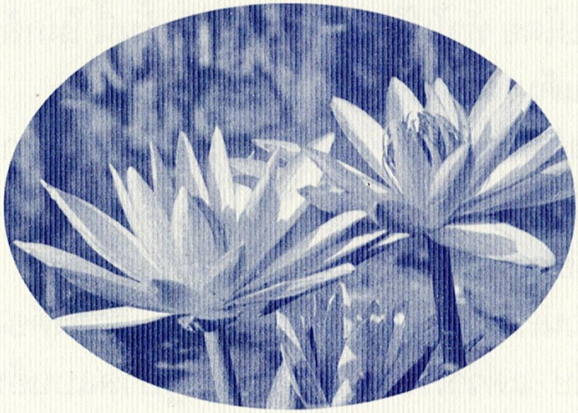
นี่ก็เป็นเรื่องอะไรต่ออะไร ก็มารวมกันอยู่ในช่วงเดือนนี้ ค่อนข้างจะสนุก นั่งรับแขกทั้งวันก็ไม่เบื่อ เมื่อยก็เมื่อยจริงเหอะ แต่ว่ามันก็เห็นผลจากคุณูปการที่วัดได้ทำให้แก่สังคม เรียกว่า

"หายเหนื่อย มีความสุขมาหล่อเลี้ยงจิตใจ
มีปีติมาหล่อเลี้ยงมากที่สุดในช่วงเดือนนี้"

เจริญพร.

โยมถาม

๑๐.
เรื่องการปราบคนโกงคนชั่วของรัฐบาลนี้ หลวงพ่อรู้สึกว่า มันเป็นการทำได้ดีกว่ารัฐบาลก่อน ๆ ไหม ?

พระพยอม ตอบ : ถ้าเปรียบเทียบกันแล้วรัฐบาลนี้เขาทำได้ดีกว่า !

เพราะรัฐบาลทหาร เขาไม่ต้องกลัวเสียแต้มเท่าไร จึงลุยเช็คบิลพวกที่โกง ๆ กัน ทั้งข้าราชการหน่วยต่าง ๆ กระทรวงต่างๆ เรียกว่า **"ไม่มี ! ยุคไหน"** ที่ถูกย้ายถูกปลด แล้วก็เงียบไม่กล้าหือ และเสนอรายชื่อข้าราชการโกงเป็นร้อยให้นายกฟันธง แม้ปลัดบางคนเคย เรียกว่า **"ดัง ! ไม่ค่อยยอมใครง่าย ๆ"**

แต่พอมาเจอรัฐบาลทหารก็ต้องยอม ถ้าหากเช็คบิลในพวกโกง ๆ ได้ นี่ต้องถือว่า จะทำให้ประเทศเจริญอย่างรวดเร็ว ถ้ายิ่งยึดทรัพย์พวกที่โกง ๆ ไป นี่โดยเฉพาะที่ดินป่าเขาก็ดี สามารถเอาเงินนั้นมาทำเป็นแหล่งน้ำ ให้ทำการเกษตร สาธารณูปโภค น่าจะได้มหาศาล ที่เขาตามยึดทรัพย์ ๆ กัน นี่น่าจะได้มากมายมหาศาลเลย

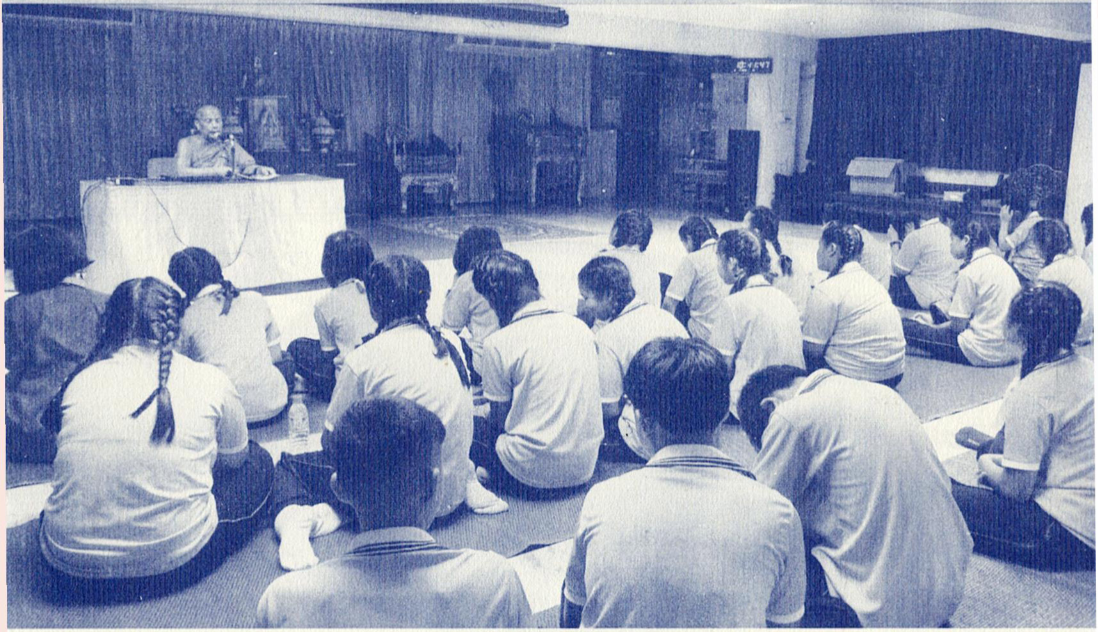
แล้วก็เชื่อว่า รัฐบาลแบบนักการเมือง หรือรัฐบาลประชาธิปไตย ทำไม่ได้ ทำได้ก็ดีไม่ถึงขั้นนี้ ไม่กล้า เพราะกลัวเสียแต้ม เสียคะแนน

จึงต้องถือว่าเรื่องนี้ น่าจะเป็นเรื่องที่เราเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ถ้าทำได้สำเร็จ คนโกงจะได้รู้สึกซะบ้าง ยิ่งเรามาได้ยินข่าว อดีตอธิบดี DSI ยังโดนเช็คบิล

ส่วนเรื่องที่คนอื่นจะเป็นยังไง นี่เราคงต้องติดตามดูกันต่อไป แต่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลแบบอื่นทำยากแน่นอนเลย

แล้วก็อย่างที่บอกแล้วว่า ทหารเผด็จการไม่โกงซะอย่างเดียว **“เผด็จการดีกว่า ! ประชาธิปไตยโอ้เอ้”** แต่ถ้าทหารโกงจะบรรลัยวายวอดเลย จะหนักกว่าประชาธิปไตยแบบนักการเมืองหลายเท่า เพราะอำนาจมากมายมหาศาล อาจจะรีด จะไถ จะเรียก จะร้อง จะเก็บอะไรนี่มันต่อต้านยาก แล้วก็ตรวจสอบยาก เพราะอำนาจถูกรวบไว้หมด

“...ถ้าเขารวบอำนาจไว้หมดแล้วใช้ธรรมะจัดการจริง ๆ นี่จะสำเร็จประโยชน์ไวกว่าเยอะ มันไม่เป็นประชาธิปไตยโอ้เอ้ขั้นตอนเยอะแยะ คนชั่วลอยนวลไปหมด...”

ถ้าเขารวบอำนาจไว้หมด แล้วใช้ธรรมะจัดการจริง ๆ นี่จะสำเร็จประโยชน์ไวกว่าเยอะ มันไม่เป็นประชาธิปไตยโอ้เอ้ ขั้นตอนเยอะแยะ คนชั่วลอยนวลไปหมด จับได้ก็ปลาซิว ปลาสร้อย ตัวเบ้ง ๆ ไม่มีใครกล้าแตะ

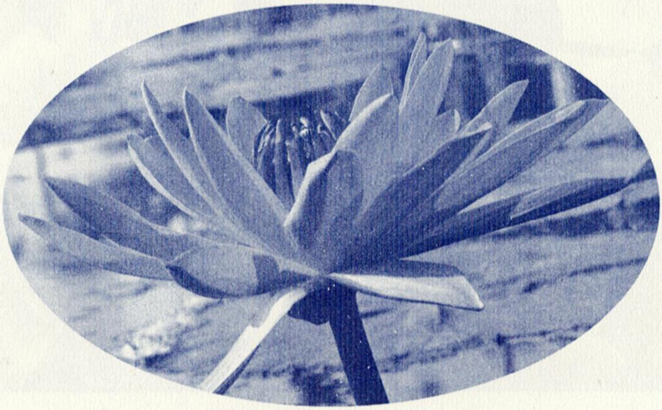
แต่ถ้าทหารแตะ แล้วโดยธรรมแบบจริงใจ เป็นธรรมจริง ๆ ทำเพื่อให้บ้านเมืองสงบราบคาบ จากพวกโกงได้จริง ๆ ก็ต้องเรียกว่า

“น่าอนุโมทนา” ตรงนี้แหละ เจริญพร.

โยมถาม

๑๑.

หลวงพ่อรู้สึกเห็นด้วยกับนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงอะไรบ้างครับ ?

พระพยอม ตอบ : ที่ทำท่าจะทำโน่นทำนี่ แล้วถูกใจ น่าจะเป็นกระทรวงเกษตรฯ

ที่บอกว่า จะรวมพวกเกษตรแปลงเล็กแปลงน้อยนี่ให้เป็นแปลงใหญ่ ให้จัดสรรเป็นแปลงเลี้ยงปลา เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงกบ เลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ มีพืชผัก ผลหมากรากไม้ มีนาข้าว รวมเป็นแปลงใหญ่

โอ้ ! ตรงนี้ถ้าใครได้มาเห็นเมืองนนท์ ที่ริมคลองอ้อม นี่มันเป็นแปลงละ ๕ ไร่ ๒ ไร่ ๓ ไร่ ๑๐ ไร่ แล้วน้ำ

ท่วม ปลูกอะไรกำลังโตดี แล้วน้ำท่วมตายหมด

แต่ถ้ารวมเป็นแปลงใหญ่ แล้วทำเป็นคันใหญ่ ทำคันให้สูง **"กันน้ำไว้ได้อย่างมหาศาลเลย"** นี่ยังมีทิ้งแปลงเล็กแปลงน้อยไร่ ๒ ไร่ ๓ ไร่เยอะมาก จมน้ำจมท่าอยู่เป็น ๑๐ ปี ไม่ทำอะไรได้เลย ที่แล้วมามันทำเป็นแปลงเล็ก เพราะคนมีลูกหลานหลายคน

เกษตรกรมีลูกหลานหลายคน พ่อแม่มีอยู่ ๑๐ ไร่ พอมีลูก ๗ คน ก็เหลือคนละ ๒ ไร่ จึงไม่ได้ดีเลย มันก็เลยกลายเป็นเบี้ยหัวเรี่ยวหัวแตก

แต่ถ้ารวมกันได้ นี่สมมติว่าทำที่เลี้ยงวัวสัก ๓ ไร่ ๕ ไร่ ก็จะได้ขี้วัวทำปุ๋ย

ถ้าเลี้ยงเป็ดเลี้ยงไก่ได้ เขาก็จะมีไข่กินโดยไม่ต้องไปซื้อ เป็นอาหารทานกันได้

ถ้าเขามีบ่อเลี้ยงปลา อย่างที่เคยไปเห็นบางที่บางแห่ง เขามีวันลงแขกจับปลากัน ถ้าเขามี ๕ บ่อ จับเดือนละบ่อ ตากเค็มแห้งอะไรก็แล้วแต่

ปรากฏว่า **"กินกันได้ทั้งปี"** แล้วเมื่อถึงเวลาก็ซื้อพันธุ์ลูกมาปล่อย แล้วไม่ให้ใครเอาไฟช๊อต ช่วยดูแลกันไป กลายเป็นซูเปอร์มาร์เก็ต กลายเป็นตลาด ผักพืชผลไม้อาหารกับข้าวสมบูรณ์อยู่ในแปลงใหญ่ เป็นการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน

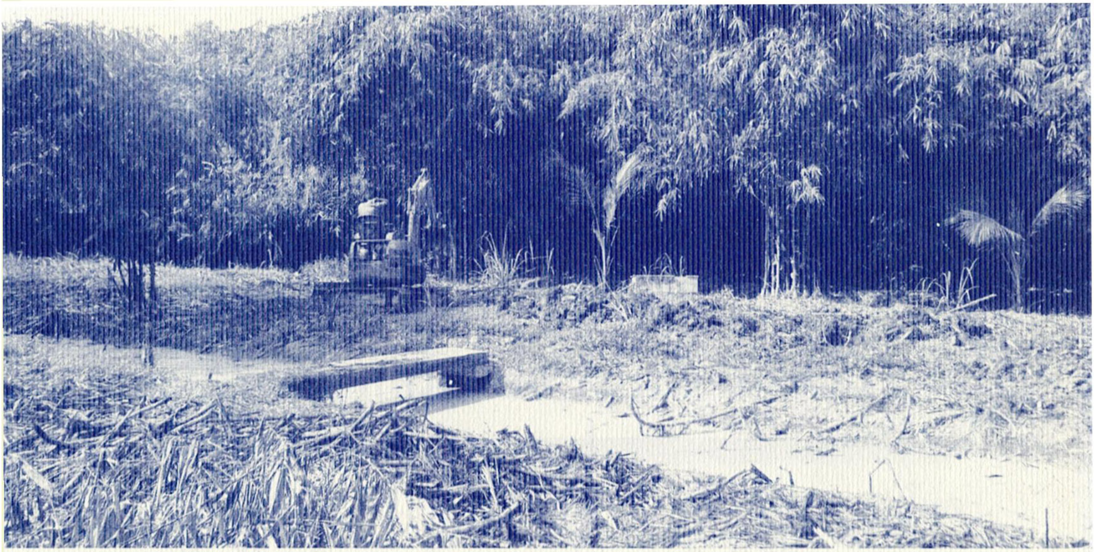
อันนี้ถ้าทำได้สำเร็จรับรองได้ว่า เกษตรกรไม่มี คำว่า **"เป็นหนี้ ธกส."** เหมือนเก่าที่เป็นหนี้ ก็เพราะว่าปุ๋ยก็ไม่มี ผักก็ไม่ปลูก วัว ควาย ปลา เป็ด ไก่ ก็ไม่เลี้ยง

อาตมาเห็นพวกเด็ก ๆ เขาเลี้ยงกันในแปลงใหญ่ที่ของเรา เขาเก็บไข่กินกันได้ทุกวัน ที่วัดก็ยังห้ามไม่ให้เขาจับปลานะ ถ้าไม่ห้ามให้เขาจับปลา ก็แทบไม่ต้องซื้อกับข้าวกันเลย เพราะเรายังถือเป็น "เขตอภัยทาน" อยู่

แต่ถ้าเป็นของชาวบ้าน เขาก็ไม่ห้ามหรอก เขาก็ต้องปลูกผัก เลี้ยงไก่ เลี้ยงปลากินกัน กลายเป็นอาหารสมบูรณ์ทุกแปลงนั่นเลย

ทีนี้ ๒ ไร่จะแบ่งทำอะไรได้ล่ะ สมมติต่อคน ขุดร่องก็ปลูกข้าวปลูกอะไรไม่ได้แล้ว แล้วมันไม่มีคันใหญ่เพราะมันแปลงเล็ก พอน้ำมาก็จะท่วมจมหมด จึงเป็นเกษตรกรที่ล้มเหลว แต่ถ้าทำแปลงใหญ่ได้แปลงหนึ่ง ถ้าได้สัก ๓๐๐ ไร่ ๕๐๐ ไร่ "โอ้โฮ ! วิเศษเลย" อย่างแย่ที่สุดก็ต้อง ๑๕๐ ไร่

มาดูวัดสวนแก้วเป็นต้นแบบ เราสามารถทำได้

เหลือเชื่อเลย นี่ถ้าหากว่ามี ๕๐๐ ไร่ต่อแปลงจะสมบูรณ์ที่สุด แล้วก็จะแบ่งสรรปันส่วนกันได้ลงตัวอย่างถ้วนหน้า

ทุกคนจะต้องมีปลากินเท่าไร ?

ทุกคนจะได้ไข่ไก่วันละกี่ลูก ? ไข่เป็ดกี่ลูก ?

เออ ! แล้วถ้าไม่ใช่ระบบวัด ก็ยังจะขายได้กันอีก จับสัตว์น้ำ สัตว์บก เลี้ยงกบ เลี้ยงจิ้งหรีด

เห็นเขาทำกัน แล้วที่ไม่น่าเชื่อว่า การเลี้ยงไส้เดือน นี่มันไม่น่าเชื่อว่า ซื้อขี้วัวถุงละ ๑๐ บาท ๒๐ บาท ไปให้ไส้เดือนกินขายได้ถุงละ ๑๐๐ บาท

อย่างนี้ถ้าทำรวมกันได้ นี่แล้วที่มันสำคัญที่สุดก็คือ ถ้าเมียเกิดป่วยผัวต้องไปเฝ้า หรือเมียไปเฝ้าผัวที่โรงพยาบาลอย่างนี้ ต่างคนต่าง...ไปไม่รอดเลย เพราะต้นไม้ไม่ได้รดน้ำ ๕ วันก็ตาย

แต่นี่ถ้าอยู่รวมกัน นี่จะมีสมาชิก ๕๐ ครอบครัว เขาจะป่วยเจ็บกันสัก ๕ ครอบครัว ๑๐ ครอบครัว ก็ยังมี

"...พอต้นทุนมันต่ำแล้ว ทุกอย่างมันก็เหลือ... มันเป็น การลดรายจ่าย เพิ่มพูนรายได้ ขยายโอกาส..."

คนไปดูแลรดน้ำได้ทำสปริงเกอร์ระบบน้ำระบบสูบน้ำ

แทนที่มีพื้นที่ ๕๐แปลง ๕๐ เจ้าของ ก็จะใช้เครื่องสูบน้ำ ๕๐ เครื่อง...ญี่ปุ่นรวย !

แต่ถ้ารวม ๕๐ เจ้าของ เป็นแปลงเดียวกัน มี ๒ เครื่องก็พอ !

ซื้อเครื่องใหญ่ ท่อ ๑๒ นิ้ว มอเตอร์ใหญ่ ๆ ดูดพรึบ ออกเรียบร้อย ไม่ต้องเสียเงินมากเลย **"ญี่ปุ่นร้องสะอื้นแน่"**

แต่เกษตรกรไทยหัวยังไปไม่ถึง นึกถึงตอนอาตมามาตั้งวัดใหม่ ๆ วาดหวังไว้ชวนเขามาทำโฮมสเตย์ เรามารวมสวนเป็นแปลงใหญ่แบบนี้ มารวมกันทำคันที่เดียว ป่านนี้สวนทุเรียนก็ยังอยู่ ไม่ตายเหมือนปี ๕๔ แต่ว่าไม่มีใครเอาด้วย

อย่างที่บอกแล้ว ๕๐ เจ้าของ ก็มานั่งเฝ้ากระจาดมะม่วง ผักทั้ง ๕๐ บ้าน ๕๐ ครอบครัว แทนที่จะมาขาย ๑๐ ครอบครัว อีก ๔๐ ครอบครัวไปผลิต แล้วก็มาเก็บ

มาหารกันว่า ขายได้เท่าไร ? มารับเงินตอนเย็น เช้าเอาของมาส่ง ชั่งกิลงกิโล ใส่ถุงใส่อะไรมา ติดราคงราคากันมา เย็นก็มารับสลับกันขาย สลับกันทำ

“เช้ามาก็มาส่ง เย็นก็มารับ” คน ๑๐ คน นี่ขายทันเหลือเฟือ เพราะไม่มีใครจะมาซื้อทีเดียว ๕๐ คน นั่งเฝ้ากระจาดเปล่า ๆ หมดเวลาไปตั้งเยอะแยะ

น่าเสียดาย ! การบริหารจัดการฝ่ายบุคคล ก็สูญเสียประโยชน์กันเยอะ

ถ้ารวมกันได้ตามนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ที่พูดเมื่อไม่นานนี้ ถ้าเป็นอย่างนี้ได้ เรียบร้อยเลย โดยเฉพาะที่ลุ่มต่ำ พื้นที่ ๕๐๐ ไร่ ตั้งคันให้สูงปี๊ดเลย แล้วก็จัดเป็นที่แก้มลิงให้น้ำเข้าไปอยู่ เลี้ยงกบ เลี้ยงปลา แค่นี้ก็รายจ่ายลดวูบวาบ พอต้นทุนมันต่ำแล้ว ทุกอย่างมันก็เหลือ

มันเป็น **“การลดรายจ่าย เพิ่มพูนรายได้ ขยายโอกาส”**

แต่ที่แล้วมา ๕ ไร่ ๒ ไร่ ต้องซื้ออะไรกินไม่รู้กี่อย่าง เพราะไม่มี ทำไม่ได้ในแปลง ๒-๓ ไร่ ก็เลยไม่ทำปล่อยทิ้งร้าง จมน้ำเป็น ๑๐ ๆ ปีซะเยอะ

ถ้ารัฐบาลไหนคิดทำตรงนี้ได้สำเร็จ แผ่นดินไทยก็จะให้พืชผล จะให้อาหารไม่มี

คำว่า **“ขาดสารอาหาร”** แน่นอน ! เจริญพร.

โยมถาม

๑๒.
หลวงพ่อรู้สึกยังไงกับความเชื่อมั่นทางเทคโนโลยีทางการแพทย์จะสามารถทำคนตายให้ฟื้นได้ ?

พระพยอม ตอบ : อย่างกรณีเด็ก ๒ ขวบ ที่เขาลงทุนใส่ถังแช่แข็งสมองในตู้แช่ นี่จ่ายเป็น ๑๐ ล้าน

นี่แหละที่เขาบอกว่า **"เทคโนโลยีมันวิวัฒนาการ"** ทำให้คนไม่ยอมรับความจริงในการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ถ้าตายแล้วฟื้นได้ หลวงพ่อพุทธทาสท่านเคยบอก **มันตายไม่จริง ถ้าตายจริงมันไม่ฟื้น**

นี่จะทำให้เด็กตายหมดสภาพ แล้วฟื้นได้ นี่ก็แสดงว่า คำสอนอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ปิดสนิท **"เกิดขึ้น ตั้ง**

อยู่ ดับไป" ไม่มีแล้ว มีแต่เกิดแล้วก็ให้อยู่

เสียดายว่า ถ้าเอาเงิน ๑๐ ล้านไปเลี้ยงเด็กที่มีชีวิตอยู่อด ๆ อยาก ๆ แล้วอุทิศทำบุญให้ลูกที่ตาย น่าจะเป็นวิธีที่ดีกว่า แต่คงจะเป็นพ่อแม่ที่รวย แล้วความรักซึ่งเป็นอวิชชาอย่างเต็ม ๆ แล้ว

ถ้ารักแบบหลักธรรมต้องรู้จักทำอะไรให้ลูกได้บุญได้กุศล เอาสมองไปแช่ไว้ในตู้ แล้วสมองมันพูดได้ก็คงพูดว่า หนาวจะตายอยู่แล้ว ตายรอบ ๒ อีก

นี่ก็ต้องบอกว่า **ยุคนี้มนุษย์เรา บางทีก้าวหน้าเลยเถิด สุดโต่ง ลืมสัจธรรม**

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มันทำให้ลืมสัจธรรม

อย่างที่ท่านบอกว่า **"ความวิวัฒนาการนำไปสู่ความวินาศนาการของศีลธรรม"**

ต่อไปคำว่า **"เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป"** จะต้องลบออกจากคำสอนของศาสนาเลย เพราะมันเกิดมาและสามารถตั้งอยู่ได้ ฟื้นได้ คืนได้

ก็มันกี่ปีมาแล้ว ที่โลกมันเกิดมา นี่ยังไม่เห็นมี จะมีก็แต่นวนิยาย หรือละครอะไรที่เขาเล่นกัน

เดี๋ยวนี้ละครเขาก็เล่นกันพิสดาร ดูไม่ได้เลย เขาใช้เทคโนโลยีแสดงโลดโผนซะจน เราสติปัญญาทางศาสนาบอก นี่ล่ะที่เขาบอกภาพมายา คือ เริ่มใช้มายา

เพราะฉะนั้น เครื่องเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์อาจจะเป็นมายาลวงตาพ่อแม่ว่า **"จะเอาลูกให้ฟื้นคืนได้มีปาฏิหาริย์ได้"** ก็คงเสียสตางค์กันไปเยอะ

เราจะมาหมดเงินหมดทองไปกับเรื่องความรักความคิดถึง การผูกพัน การยึดติด

คนหมดชีวิตไป แล้วกับหมดเงินเป็น ๑๐ ล้าน ก็ไม่ได้ลูกคืนจะว่ายังไง ? จะมาเสียดายสตางค์ที่หลังหรือไม่ ?

ถ้าไม่เสียดายก็แสดงว่า **"ร่ำรวยมหาศาล"** หรือ

"รักของอวิชชาล้นเหลือเกินไป"

เจริญพร.

โยมถาม

๑๓.
เมื่อรัฐบาลมีการร่าง พ.ร.บ.ควบคุมการขอทาน ฉบับใหม่ ออกมา หลวงพ่อมีความรู้สึกว่าดีหรือไม่ ?

พระพยอม ตอบ : ถ้าการจัดระเบียบขอทาน ได้ถูกต้อง ได้ดีงามแล้ว นี่มันจะกันเรื่องการค้ามนุษย์ ในเหลี่ยมที่น่าสงสารในระดับหนึ่ง

ก็คือ บริษัทขอทานที่เอาคนพิกลพิการไปวางตามจุดต่าง ๆ นั้น แล้วก็มารับมาส่ง แล้วก็กินหัวคิว แล้วที่ร้ายที่สุดก็คือ มันจะสร้างนิสัยค่านิยม เพราะว่ามักจะมีการอ้างตัวเลขรายได้สูง เช่น วันละ ๑,๐๐๐ บาท วันละ ๘๐๐ บาท มันมากกว่าอัตราค่าแรงที่รับจ้างเหนื่อยกันแทบตาย

มันก็เลยจะทำให้คนจะเหหัน ไปหาอาชีพขอทานกันดื่นดาษ แล้วยิ่งมาตาเอี่ยม ที่วัดไร่ขิง ทำบุญทีปีเป็นแสนแล้ว ๒ ปีก่อนมานี้ เขยิบทำบุญปีเป็นล้าน

มันก็เลยทำให้คนคิด **“เอ๊ะ ! อย่างนี้เป็นขอทานดีไหม ?”** แล้วมาดูกันซิ ที่วัดอาตมา คนพิการเยอะแยะ **“สู้ชีวิตน่าดู ! ขาไม่มี ดายหญ้าสะอาด”** เราก็ให้กินอยู่สบายที่พั่งที่พัก

เพราะฉะนั้น เราสร้างนิคมโรคเรื้อน เราสร้างอะไรต่ออะไรมาเยอะแยะกันแล้ว เราจะมีนิคมคนขอทานกันสักที่ดีไหม ! หรือว่ากำหนดในระดับไหนที่จะขอทานได้...ไม่ได้

ไม่ใช่ ! มือดีเท้าดี มานั่งขอ นี่มันแลเป็นเรื่องที่แย่ หรือเรามีกองทุนอะไร ที่ไม่ต้องให้เขาไปลำบากอย่างนั้นได้ไหม ? หรือถึงเวลาจัดงานมหกรรมให้เขาไปแสดงความสามารถแล้ว

คนก็ไปบริจาคเป็นที่ ๆ โดยนัดกัน ๗ วันครั้ง เดือนละครั้ง ให้คนไปร่วมบริจาคให้กับคนพวกนี้ ที่เขาแสดงความสามารถอะไรก่อนก็แล้วแต่ เป็นเรื่องเหมือนเครื่องค่าตอบแทน

ไม่ใช่ ! มือดีเท้าดี แบมือขออย่างเดียว แล้วศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ไปไหนหมด แล้วถ้าเราไปสนับสนุนเพาะบ่มนิสัยคนแบมือขออย่างนี้ ให้มากขึ้นในประเทศชาติ มันจะเป็นยังไง ? **“มันก็จะประเทศคนขี้ขอ”**

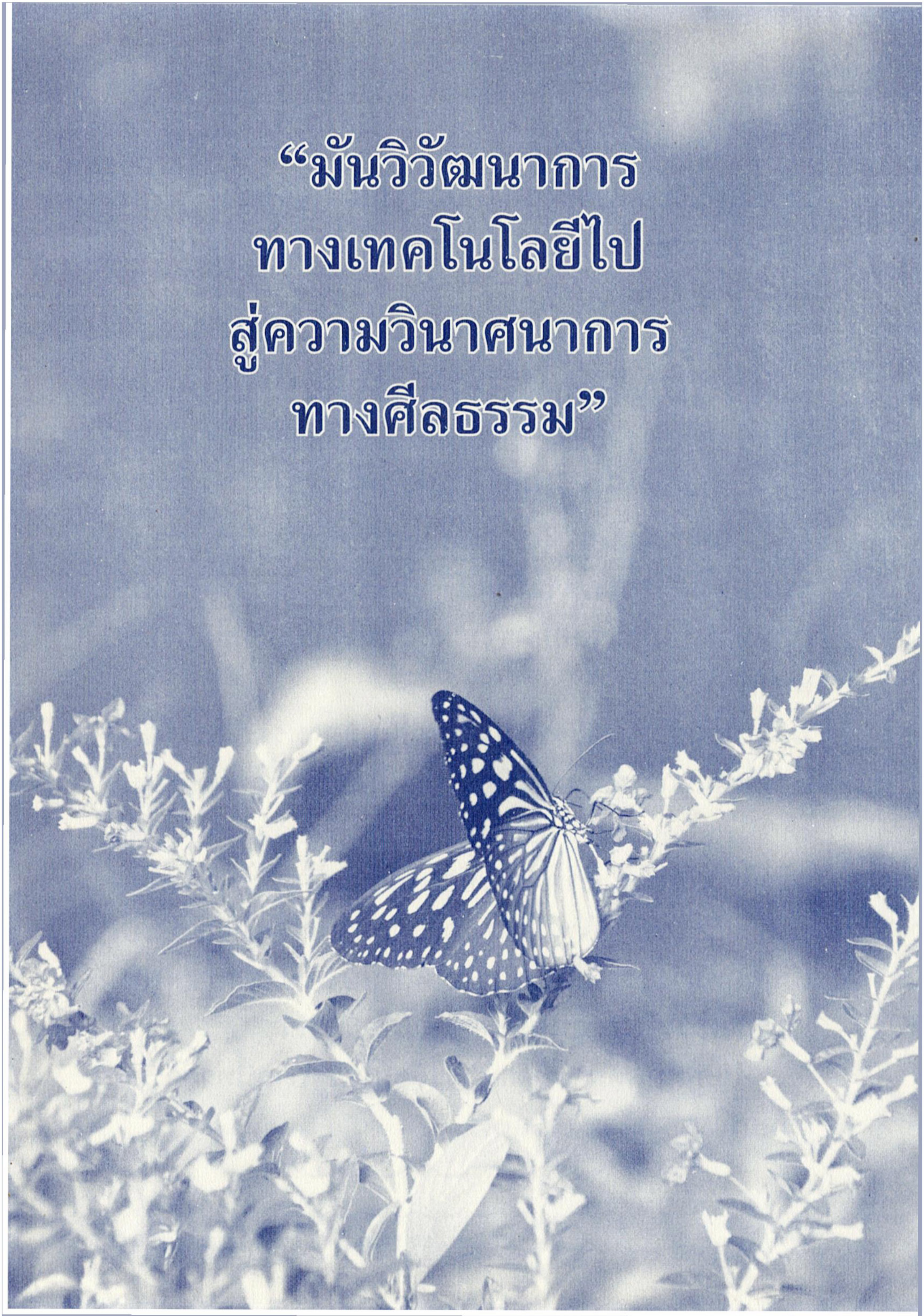
ประเทศที่เขาพัฒนาแล้ว เขาไม่ปล่อยให้มีแบบนี้ เหลือแต่ประเทศไทย มันเป็น **"เมตตาอวิชชา"** มากเกินไป บางคนให้ไม่ดูเลย ว่า เขาอยู่ในสภาพน่าให้ไหม ? มือดีเท้าดี มาแบมาขอนี่

ที่วัดอาตมามีเรื่อยเลย ในพวกที่มาขอเงินกลับบ้าน จะขอนู้นขอนี่ แต่พอบอกว่า **"ให้มาทำงาน"** **"ไม่เอาอ่ะ"** ไปเลย แล้วบางทีให้แล้วไปกินเหล้าหน้าวัด เย้ยเราอีก แหม ! มันจึงเป็นเรื่องที่น่าเจ็บปวด ไอ้พวกขี้ขอนี่

เพราะฉะนั้น ก็อยากให้ประเทศไทย เรามีระบบระเบียบในเรื่องขอทานกันให้ดี และจริงจัง ให้มันเป็นกฎหมายเป็นอะไรออกมาซะ จะให้แลดูเรียบร้อยสบายหูสบายตา

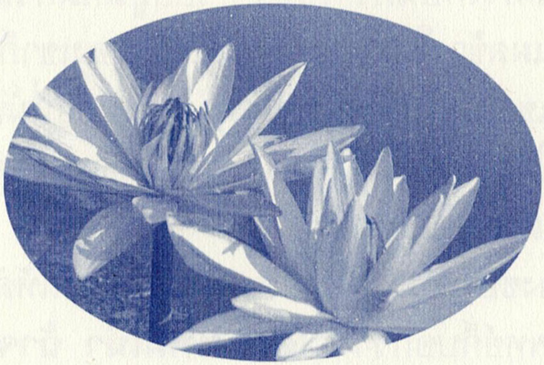
เอาล่ะ ! แต่เราคงไม่ให้ขาดเมตตาหรอก เราก็จัดเป็นที่เป็นทาง ชุมนุมคนพิการที่อยู่ในสภาพช่วยตัวเองไม่ได้ ตั้งกองทุนกันมา เปิดบัญชีกันก็ได้ รัฐบาลเปิดบัญชีซิ แล้วก็ตั้งกองทุน อาตมาจะออกให้ก่อนสักหมื่น ๒ หมื่นบาท (เอ้า ! จริง ๆ ถ้าทำให้ดี) แล้วออกมาเป็นระบบระเบียบเป็นกฎหมายซะ ไม่ต้องปล่อยให้เขาไปร่อนเร่ลำบาก ฝนฟ้าตก จะวิ่งยังไงตาหูไม่ดี ขาเขอไม่สมบูรณ์

ขอให้กฎหมายนี้ผ่าน แล้วก็ให้รัฐบาลนี้ทำสำเร็จ ร่วมอนุโมทนาด้วย เจริญพร.

“มันวิวัฒนาการ
ทางเทคโนโลยีไป
สู่ความวินาศนาการ
ทางศีลธรรม”

โยมถาม

๑๔.
หลวงพ่อได้ดูเว็บที่เขาถล่มวัดเรื่องสุนัขที่ทางวัดรับดูแลเลี้ยงไว้หรือไม่ ?

พระพยอม ตอบ : ธรรมดาไม่ได้ดูไม่ได้สนใจไม่ได้ดูเพราะว่า อาตมาว่า **"ยุคที่เทคโนโลยี ที่มันก้าวหน้าวิวัฒนาการ"**

นี่ก็เป็นอย่างที่หลวงพ่อพุทธทาสท่านว่า **"มันวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีไปสู่ความวินาศนาการทางศีลธรรม"**

แล้วมีสมัยหนึ่งโดนหนักกว่านี้อีก **"ที่มีหมูตกจากรถ"** (แล้วก็มีรู้สึกจะเป็นแพทย์ เป็นหมอกัน)

หมูตกลงมาแล้วก็กระดูกซี่โครงทิ่มเข้าไปในปอด คนนั้นพบเข้า ก็ซื้อไถ่ชีวิตจากเจ้าของรถขนหมู เอาไป

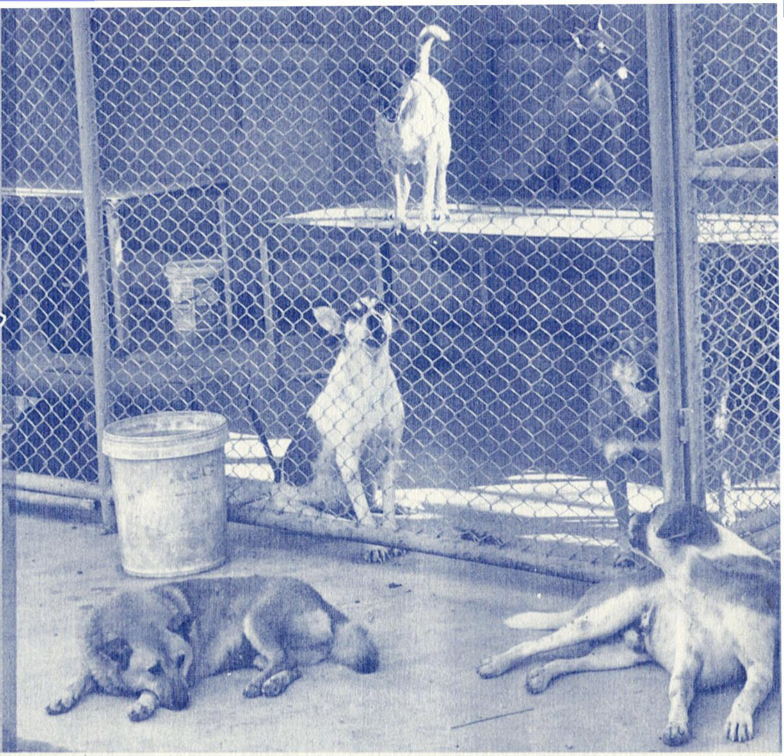
เลี้ยง คือ มีคนเขาขนเอาไปส่งฆ่า แต่แล้วมันได้ตกลงมาจากรถ คนที่เห็นก็เกิดสงสารเมตตา ก็เลยไถ่ชีวิตมา เอามาเลี้ยงไว้ที่บ้าน เผอิญบ้านตัวเอง มันติดกับชาวบ้าน **"มันร้อง ! หมูมันเจ็บมันปวด"** ชาวบ้านเขาก็ว่าเอา ก็เลยโทรมาให้วัดไปรับ

ปรากฏว่า บ้านเขาอยู่ใกล้ไปทางเขตสาขากบินทร์บุรี ก็เลยให้รถทางกบินทร์ฯไปรับ ไปอยู่ได้ไม่กี่วันมันก็ตาย เพราะว่าแผลข้างในมันเน่า แล้วเจ้าของเขาก็จะไปดูไปเยี่ยม พอเขาไปดูไปเยี่ยมปรากฏว่า คนที่อยู่ที่นั่น **"พูดไม่เป็น พูดไม่ถูก พูดไม่รู้เรื่อง"** พอเขาถามว่า **หมูไปไหน** บอกว่า **"เชือดไปแล้ว"**

เรื่องของเรื่อง คือ **หมูมันตาย** ก็ให้สัตวแพทย์ดู สัตวแพทย์ก็บอกว่า **"ไอ้ตรงที่ไม่เน่า ถ้าจะกินบ้างก็ได้"** เจ้าเด็กคนนั้นก็เชือดเอาตรงที่กินได้ไป ส่วนที่กินไม่ได้...มันเน่า ก็เอาไปฝัง ปรากฏว่าเขาก็มาลงเว็บด่าว่า **"วัดนรก"** ส่งหมูไปให้แต่เอาไปเชือด

นี่พูดง่าย ๆ ว่า ด่าว่า **"เป็นวัดนรก"** ทั้ง ๆ ที่วัดนี่มาดูสิ มีไม่รู้สักกี่สิบตัว หมา แมว วัว เยอะแยะ เราก็ไม่ได้เชือด ไม่ทำ แต่หมูตัวนั้นตาย แต่เด็กพูดไม่รู้เรื่อง ก็ทำให้เขามีเมตตาหมู นี่จะด่าพระด่าวัด พูดง่าย ๆ ว่า **"เมตตาสัตว์เดรัจฉาน"** แต่ขาดความเอ็นดูต่อเพื่อนมนุษย์ เหยียดหยามพระ วัด เรียกว่า วัด **"วัดนรก"** แล้วตอนนี้ก็เกิด

"เมตตาสัตว์เดรัจฉาน"

อย่างที่ว่าเห็นมีโยมมาบอกว่า เขาเอาภาพหมาเป็นเห็บ หมาผอม หมาตาย ซากหมา ถ่ายออกทางโซเชียลมีเดีย แล้วก็บอกว่า **"วัดทรมานสัตว์" "วัดไม่มีเมตตา"**

เดี๋ยวนี้มันเกิดคนเลี้ยงหมาบางคนบางพวก ใช้ให้หมาเลี้ยงก็มี มีการเลี้ยงสุนัข เลี้ยงสัตว์ กันแบบว่า **"ไม่รู้ใครเลี้ยงใครซะแล้ว"** แต่คนที่มีเมตตาเลี้ยงหมาแท้ก็มี

อาตมาเคยเจอมา ๒-๓ ครั้ง บางคนเป็นสัตวแพทย์ บางคนก็รักเมตตาสัตว์อย่างจริงใจ บริสุทธิ์ใจนี่ก็มี แต่พวกให้หมาเลี้ยงก็มี แสวงหาผลประโยชน์ก็เยอะ

เดี๋ยวนี้มีการทำถึงขนาดว่า จะเหยียบจุดหนึ่ง แล้วก็จะยกตัวเองเป็นฝ่ายรับผลประโยชน์ โดยโจมตีที่วัดสวน

แก้ว แล้วตัวเองก็เอาไปจัดเลี้ยงกัน แล้วก็เรียกค่าดูแลเรี่ยไร ช่วยเหลือค่ายา ค่าอาหาร แต่ทางวัดไม่เคยเลย มีแล้วแต่ใครจะมาให้ก็ให้ เราก็ทำเท่าที่ของเราทำได้ เดือนหนึ่งก็ใช้จ่ายตั้ง ๒ แสนกว่าบาท ทั้งค่าคนดูแล ค่าอาหาร ค่ายา ทางสัตวแพทย์ก็ได้มาดูแลอยู่บ้าง แต่เราก็ไม่ค่อยมีงบฯ มาก

ที่จริงเลี้ยงมันพอไม่ให้มันตาย ได้กินอิ่ม ได้มีที่หลับที่นอน จะให้มันสุขสบาย...แบบหมาคนรวยนะ ทุกตัวในจำนวนต้อง ๖๐๐-๗๐๐ ตัว มันคงทำไม่ได้หรอก

อาตมาก็ทำเท่าที่จะทำได้ และก็ไม่มีเวลาไปดูด้วย ก็จำเป็นต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ที่เขามีจิตใจเป็นอาสาสมัคร มีจิตอาสา

ยังไงก็มาดูมาถามเอาเองเถอะ อย่าไปเชื่อคนที่ใส่ร้าย เหยียบย่ำ เพื่อจะดึงทรัพย์ของญาติโยม ไปสนับสนุนในกลุ่มของตัว ในพวกของตัว

อาตมามาเจอมาเยอะแล้ว ถ้าถามว่า รู้สึกอย่างไรกับภาพที่เขาไปลง ในการที่เอาภาพที่แลน่าสมเพชเวทนามาเหยียบย่ำทางวัด เพื่อจะดึงความเชื่อถือไปทางกลุ่มของเขา แบบนี้มีการทำกันมานานแล้ว

"เหยียบคนดัง" เพื่อจะดังบ้าง แต่ว่าเขาจะดังได้ไปแค่ไหนก็ต้องคอยดูติดตามกันต่อไป แล้วที่มีคนมาพูดบ่อยเหลือเกิน ว่า

"...เราบวชมาเพื่อรักษาพรหมจรรย์ เพื่อรักษาศาสนา ไม่ใช่บวชมาเพื่อรักษาความดัง ถ้าชีวิตนี้บวชมาพังเพราะหมา ก็แสดงว่า ศาสนาเปราะบาง..."

"ระวังนะ ! หลวงพ่อสร้างความดีมา มันจะหมด จะพัง จะเสียชื่อเสียงคราวนี้แหละ" แล้วอาตมาบวชมาเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงหรือ ?

แต่เรา "บวชมาเพื่อรักษาพรหมจรรย์ เพื่อรักษาศาสนา" ไม่ใช่บวชมาเพื่อรักษาความดัง **ถ้าชีวิตนี้บวชมาพังเพราะหมา ก็แสดงว่า ศาสนาเปราะบาง**

เพราะฉะนั้น ไม่เสียดายชื่อเสียง ถ้าชื่อเสียงไม่มีมันน่าจะได้พัก ได้สบายบ้าง เพราะคนก็ไม่มากวน เราก็จะได้อยู่สงบเสียบ้าง เพราะว่าการบวชนี่ ไม่ใช่เพราะมีชื่อมีเสียง มันต้องบวชแล้วต้องสบายใจ สงบใจ รู้ธรรมะ ปล่อย ปลง วางบ้าง ช่วยจิตใจให้ดีกว่าเก่า แล้วก็ค่อยไปช่วยคนอื่น ไม่ใช่มัวมานั่งรักษาชื่อเสียง

มันต้อง **"รักษาพรหมจรรย์ รักษาศีล รักษาวินัย"** ฉะนั้นใครจะด่าจะว่าตามสบาย เพราะพระพุทธเจ้าก็ยังโดน อาตมาเป็นพระขี้ฝุ่นของพระพุทธเจ้าก็ไม่ได้ จะไม่โดนบ้างหรือ ยิ่งยุคสมัยที่มีเทคโนโลยีพวกนี้ เราก็โดนอย่างนี้

อาตมามีเวลาแต่ไปเทศน์ “ไม่มีเวลาไปนั่งดูหมา ดูเห็บหรอก”

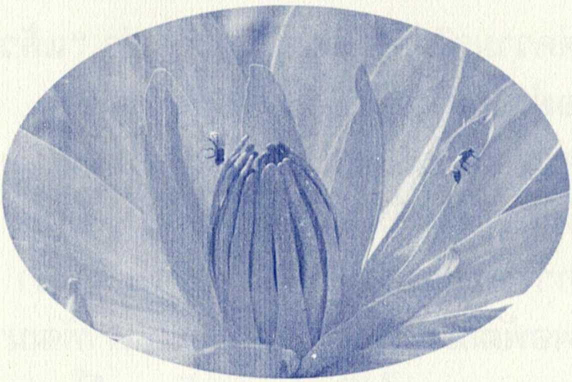
เห็นลงไปกันแบบนี้ แล้วก็ต้องขอโทษกันไปหลายราย ยิ่งตอนนี้ เป็นหมอ เป็นพยาบาล เป็นครู เป็นคนไฮโซ ด่าตำรวจบ้าง ด่านู้นด่านี่ ด่าไปด่ามา พอเอาเข้าจริง ๆ คนเขารุมสวดเข้าว่า มันเกินไป ก็เห็นโพสต์ขอโทษกันตั้งหลายรายแล้ว ก็ปล่อยรอให้เขาสำนึกได้ เขาก็จะขอโทษเอง ถ้าไม่ขอโทษ เราก็ไม่เอาโทษ ต่างคนต่างอยู่ แต่ถ้าเหยียบย่ำกันมาก ก็อาจจะต้องใช้กฎหมาย ให้คณะที่เขาดูแลเขาทำกันเอง ไม่เช่นนั้นเขาก็จะถูกเหยียบย่ำหมิ่นประมาทกันเกินไป ก็แล้วแต่คณะที่เขาดูแลแทน

อาตมามีเวลาแต่ไปเทศน์ **“ไม่มีเวลาไปนั่งดูหมา ดูเห็บหรอก”** เจริญพร.

โยมถาม

๑๕.

ได้ทราบข่าวมาว่า หลวงพ่อจะงดรับกิจนิมนต์ ในปี ๕๙ เรื่องราวเป็นอย่างไรครับ ?

พระพยอม ตอบ : เอาไว้แตะนิดหน่อยก็แล้วกันว่าไม่ได้รับนิมนต์ นี่คือ **"ทางไกล"** เพราะว่าเดินทางมามาก สุขภาพ อายุมันก็เป็นส่วนหนึ่ง และที่ตั้งใจจะทำหนังสือหนังหา รวบรวมคำเทศน์คำสอนไว้ ให้มันเป็นหลักฐาน เคยพูดอะไรสอนอะไรใครมา มีผลประโยชน์สำเร็จประโยชน์อย่างไรบ้าง นี้เป็นเป้าหมายหลัก

ส่วนมีเหมือนระบบแคนนอลนิดหน่อย ก็คือ อยากประท้วงกฎหมาย เหมือนกับว่า เราพูดไปนี่ ! พวกที่เชื่อ

กฎหมาย สั่งให้ทำตามกฎหมาย แต่เล่นทางกฎหมายกับเราแบบบอบช้ำที่สุด คือ กฎหมายบอกว่า เมื่อใครโดนรุกที่ดิน รบกวนที่ดิน

"การฟ้องคดีเพื่อปลดเปลื้องการรบกวนนั้น ท่านว่าต้องฟ้องภายในปีหนึ่ง นับแต่เวลาถูกรบกวน"

ตามมาตรา ๑๓๗๔ วรรคที่ ๒ ต้องแจ้งเท่านั้น

แต่ความจริงอันนี้อย่าลืมนะ คำว่า **"แล้วเวลานั้นไปหลบอยู่มุมมืด อยู่กันที่ไหน ตั้งปีกว่า"**

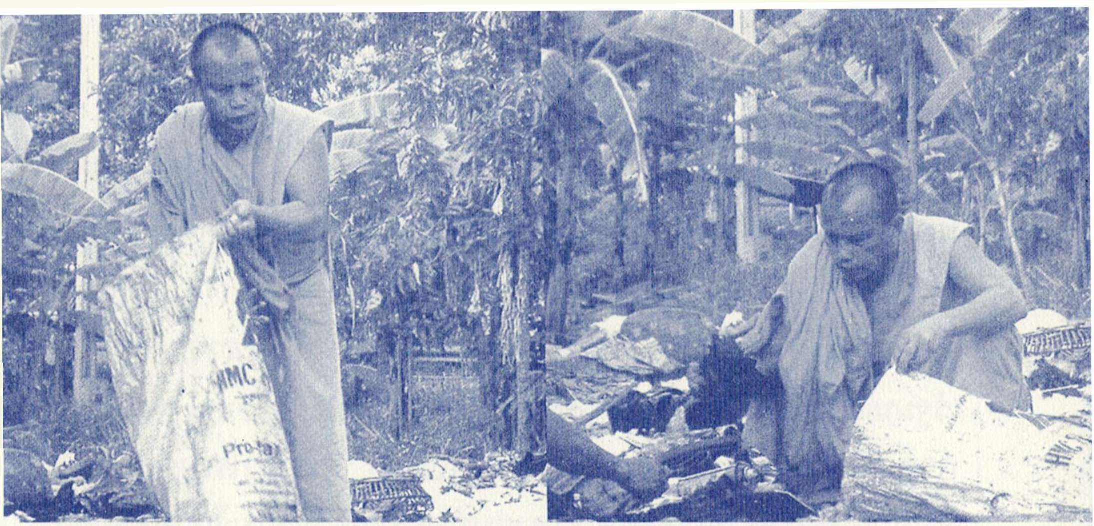
พอเราทำประโยชน์เสร็จ เราก็เชื่อมั่นในกรรมสิทธิ์ที่เราได้ถือกรรมสิทธิ์ โฉนดซื้อโปร่งใส จ่ายถูกต้อง

"การครอบครอง" เราก็ต้องทุ่มพัฒนา

"พอพัฒนาเสร็จ" เขาทิ้งเวลาให้เราพัฒนาไปปีกว่า เลยกำหนดกฎหมายไปปีกว่า แล้วเขาก็โผล่จากมุมมืดร่วมกับนักกฎหมาย ตั้งแต่ทนาย ผู้พิพากษา กรมที่ดิน ยึดเอาคืนไป

อาตมายังนึกถึงคุณอังคนา นีละไพจิตร ภรรยาของทนายสมชาย ที่หายตัวลึกลับ แกไปทำพิธี **"ตอกหมุดคนหาย"** แล้วก็ยังมีนายบิลลี่ ชาวบ้านกะเหรี่ยงหาย ส่วนของอาตมานี่ **"ที่ดินหาย"** เหลือแต่โฉนด

ก็คิดเดี๋ยวว่า **"จะทำบังสุกุลบ้าง ปักหมุดบ้าง"**

“เสียเงินซื้อที่ดิน ก็ยังมาเสียเงิน พัฒนาที่ดิน แล้วก็มาถูกกล่าวหาว่า เป็นผู้ได้มา โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย”

เป็นครั้งคราวแล้วแต่โอกาสจะให้ เพื่อกระตุ้นเตือนในคนที่อยู่วงการกฎหมาย แล้วก็ชอบพูดให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมาย แต่พอมีวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่ระบุชัดเจนมาก เพื่อรักษาผลประโยชน์ของบุคคลที่เสียเงินซื้อที่ดิน กลับถูกเป็นฝ่ายเสียซ้ำแล้วซ้ำเล่า

“เสียเงินซื้อที่ดิน ก็ยังมาเสียเงินพัฒนาที่ดิน แล้วก็มาถูกกล่าวหาว่า เป็นผู้ได้มา โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย”

พอเราก่อสร้างอะไรต่ออะไรลงไปในที่ดิน แล้วเขาก็โผล่จากมุมมืดมา ฮุบไปหมดเลย

เหมือนที่เกิดขึ้นกับตามป่าตามเขา เห็นบอกว่าที่ดินนครราชสีมา ปากช่อง กำลังมีปัญหาหนัก เพราะใครต่อใครเข้าไปยึด ใครต่อใครออกโฉนดกันมา

อาตมาเห็นว่า ท่านพลเอกดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) กำลังทำเรื่องนี้ร่วมกับกระทรวงยุติธรรม พลเอกไพบูลย์ คุ้มฉายา เป็นรัฐบาลที่ทำผลงานอันนี้มาก แต่ไม่รู้ว่าจะไปปะทะกับกลุ่มบูรพาพยัคฆ์ เพราะว่าทางนู้นไม่ค่อยมีผลงาน เห็นข่าวเขาว่าอย่างนั้น ทำให้ร้าวลึกกัน

แต่ถ้าไม่กลัวร้าวลึก แล้วช่วยลุยเรื่องที่ดินกัน ให้ที่ดินกลับมาใช้ประโยชน์กับคนยากคนจนจริง ๆ ไม่ใช่ไปรักษาผลประโยชน์ของนายทุน นายพล นักธุรกิจ นักการเมือง ถ้าจะทำให้บ้านเมืองดีจริง ๆ ละก็

อาตมาเห็นว่า เขาจะรื้อฟื้นคดี ทำให้มันเร็วขึ้น แต่ของอาตมา **"ไม่รู้ว่ามันช้ากันยังไง"** ไปลุยถาม ปปช. ปปท.ก็มาตรงนี้ก๊อกแก๊ก ๆ ทำท่าจะจริง แล้วก็เงียบ เมื่อไหร่จะทำให้เหมือนกับท่านไพบูลย์ คุ้มฉายา กับท่านดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ

"ลุยให้มันจริง เอาให้จริง ให้ไว"

นี่แหละ ! จะถูกใจประชาชน โดนใจประชาชนที่สุด

เจริญพร.

๑๖.
หลวงพ่อมีความรู้สึกกับข่าวช่วงนี้ ที่มีพระขุดหาซากศพ มาเสก มาเป่า ทำฤทธิ์ ทำเดช ให้เกิดกับศพเด็กตายโหง ศพลอยน้ำ ศพตายท้องกลมแล้วมีความรู้สึกเป็นยังไงบ้าง ?

พระพยอม ตอบ : คำตอบคือไม่ยาก เพราะพระพวกนี้จับหลักไม่ได้ ! จับหลักอริยสัจไม่ได้ ! จับอิทธิบาทไม่ได้ ! พื้นฐานธรรมะที่จะช่วยตัวเองให้สำเร็จประโยชน์ในการดับทุกข์ไม่มี !

ถ้าเขามี ! เณรแอคงไม่หลุดปากออกมาว่า **"เขาทำผิดก็ต้องติดคุก"**

พอพระพลัดจากหลัก กวักมือเรียกโยม มาหาฤทธิ์ โยมก็กระหายฤทธิ์ พระก็เลยต้องตอบสนองความกระหายฤทธิ์ของญาติโยม

ถ้าเสกเป่ากันแล้ว เขาไม่มีความต้องการ **"ดีมาน์-ซัพพลาย"** คือ ผลิตออกมา แล้วค้างสต๊อค จะเป็นไปได้ไง ? จะผลิตทำไม ?

เราเห็นไหม ? จตุคามพอไม่มีใครไปเช่า-ไปซื้อ ก็เอาไปเททิ้งข้างถนน ก็ขาลงจบไป เลยไม่มีใครเสกอีกแล้ว

แต่ตอนนี้ซากศพที่กำลังฮิต อาตมานึกไม่ถึงมีคำพูดของเณรแอ บอกว่า

"ประเทศจีนเชิญไปทำพิธีทางไสยศาสตร์ ให้เงินเป็นแสน หรือเป็นล้าน" (โอ้โฮ ! มากมหาศาล)

แสดงว่า **"ความคลั่งฤทธิ์"** ของประเทศจีน เต๋าขงจื้อที่เป็นหลักพุทธศาสตร์เก่า ๆ กำลังจะซบเซา **"ฤทธิ์กำลังจะเข้าไปฮิตแทน"**

เพราะฉะนั้น การที่พระพลาดจากหลักธรรม แล้วก็คลำเข้าหาฤทธิ์ จึงทำให้สัญลักษณ์ฤทธิ์เต็มวัดและหน้าวัดไปเยอะแยะ ในหลายแห่งหลายที่ จะเป็นราหูอมหน้าวัด พิฆเนศนอนพุงพลุ้ยให้คนไปกราบไหว้ ขอฤทธิ์ขอเดช ขออานุภาพ หวังผลดลบันดาลชนิดที่ไม่ต้องทำอะไรตามหลักที่จะได้มา

"เหงื่อกับน้ำมนต์" น้ำมนต์เป็นทางฤทธิ์ แต่เหงื่อ

บัง...บัง...บัง...
(อะไร...บัง...อะไร !)
โดย
พระราชธรรมนิเทศ
(พระพยอม กลฺยาโณ)

ความขยัน นี่มันเป็นหลัก ต้องทำงานให้เหงื่อออกเงินมันถึงจะได้ ไม่ใช่ว่าจะนอนสบาย ๆ แล้วก็เสกเป่า ๆ เรียกร้อง อ้อนวอน

เพราะฉะนั้น ตอนนี้มันน่าเป็นห่วง เพราะว่า ที่วัดเองเคยเกิดปัญหาเรื่องมีพระบวชแล้ว ทิ้งอาตมาไป ทิ้งวัดสวนแก้วไป โดยบอก **"พระพยอมไม่มีเสกเป่า ไม่มีฤทธิ์"** ก็เลยไปหาฤทธิ์ แล้วเมื่อไม่นานนี้ก็กลับมาเจอกัน

ปรากฏว่าไปเลย **"หลุดโลก"** คือ **เป็นเจ้าเกจิอาจารย์ตอนอายุก็ยังไม่มาก**

เดี๋ยวนี้เรามาดูอย่างเณรคงเณรคำอะไรพวกนี้ จับหลักไม่ได้ก็มาคุยเรื่องฤทธิ์ แล้วตอนนี้วัดใหญ่ ๆ ดัง ๆ ก็กำลังหาประโยชน์กับฤทธิ์

อ้างว่า **"ไปคุยกับพระพุทธเจ้าได้"**

อ้างว่า **"ไปคุยกับสตีฟ จ๊อบส์ได้"**

แต่ว่าพอ DSI เรียกเข้าสอบ **"ไม่อยากจะไป"**

อันนี้เป็นเรื่องที่ตอนนี้ เราต้องหันมาให้ชาวพุทธจับหลักให้อยู่ ส่วนพระจะพลัดไป จะไปกวักมือโยมให้หลงฤทธิ์ จมมิด จมดิ่ง กันไปยังไงนี่

แต่ถ้าพระยังมีหลักอย่าง (โชคดีนะ ! ประเทศไทยที่เรามี) พระพรหมคุณาภรณ์ ท่านเขียนหนังสือหนังหาให้หลักให้เกณฑ์ไว้ หลวงพ่อพุทธทาส หรือพระหลายรูปที่เกาะหลักไว้ได้ จับหลักไว้ได้ ไม่พลัดไปหาฤทธิ์

เรายังโชคดี ! ที่มีตรงนี้อยู่ คิดว่า น่าจะสักวันคงสวิง กลับจากฤทธิ์มาหาหลักกันใหม่ แล้วก็เชื่อว่า **"ศาสนาจะเข้มแข็งมั่นคงและเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์"**

เพราะว่าเราดูเถิด พระเทวทัตได้ฤทธิ์แล้วเป็นไง หลงเข้าดง เข้ารก เข้าพง ตกนรกถูกแผ่นดินสูบ เพราะนึกว่า **"ตัวเองมีฤทธิ์"** แล้วจะปกครองพระแทนพระพุทธเจ้าได้ จะมีอำนาจอะไรต่าง ๆ ได้

เพราะฉะนั้น พระราชโอรสของพระเจ้าพิมพิสาร คือ พระเจ้าอชาตศัตรูก็คลั่งฤทธิ์ เจอกันพอดีเลย อีกฝ่ายหนึ่งอวดฤทธิ์ อีกฝ่ายหนึ่งคลั่งฤทธิ์ ก็เลยล่มหัวจมท้ายฆ่าพ่อ จะเป็นใหญ่แทนพระพุทธเจ้า

นี่ฤทธิ์มันร้ายถึงขนาดนี้ แล้วคนยังคลั่งหาฤทธิ์กัน

ไม่รู้ล่ะอาตมาเองก็ต้องยอมรับสารภาพ ตอนบวชใหม่ ๆ เกือบไป ถ้าไม่ได้ไปสวนโมกข์อาจจะเป็นเกจิปลุกเสกปลัดขิก อะไรกับเขาไปแล้ว เพราะว่าตอนนั้นหลวงพ่อกี๋ หลวงพ่อแย้ม นี่กำลังดังมาก วัดอยู่ห่างกันไม่มาก เห็นเขาไปร่ำไปเรียนกันเยอะ พระรุ่นเดียวกันนะไปร่ำไปเรียนกัน แต่อาตมาพอได้ไปสวนโมกข์ แล้วก็หันหลังให้กับฤทธิ์พวกนี้เลย ก็เลยเป็นพระที่ไม่มีฤทธิ์อยู่ทุกวันนี้ แต่ว่าบารมี คิดว่า กำลังทำอยู่ ส่วนจะได้แค่ไหนก็แล้วแต่

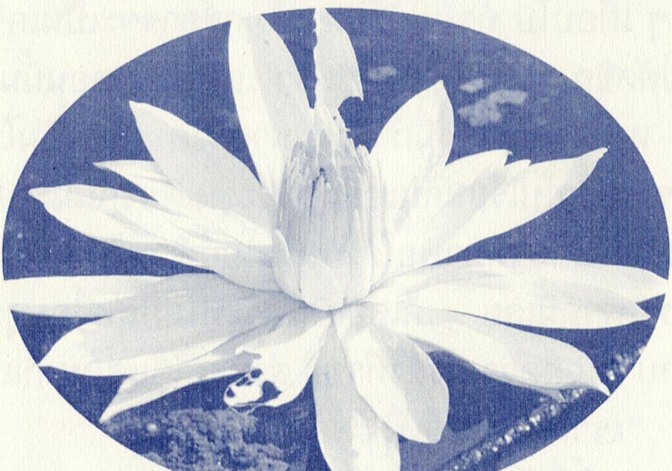
"เราเอาบารมีเป็นหลัก"

ฤทธิ์นี่หันหลังให้แล้ว ไม่เอาเด็ดขาด เจริญพร.

โยมถาม

๑๗.

หลวงพ่อรู้สึกอย่างไรในเมื่อมีข่าว โฉนดที่ดินที่ออกโดยรัฐ โดยศาลสั่ง รองอธิบดีกรมที่ดิน ยืนยันเซ็นอนุมัติ ยืนยันว่า ถูกต้องตามกฎหมาย แล้ว ภายหลังมีข่าวว่า มีผู้ไปตรวจว่า ได้มา โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ผิดอย่างนั้น อย่างนี้ แล้วปล่อยให้เขาสร้างเสร็จ ?

พระพยอม ตอบ : อาตมาบอกเลยว่า **"ไม่ใช่ !"** แล้วใครที่ชอบตั้งโจทย์ว่า **"ตอนนั้นเจ้าหน้าที่ไปเพิกเฉยอยู่ที่ไหน ไปหลบอยู่มุมมืดไหน"**

งานนี้ไม่ใช่เพิกเฉยหรอก **"มันเพิกฉวย"** แล้วคงฉวยกันไปเต็มกระเป๋าแหละ แต่ตอนนี้ ไอ้สิ่งที่ฉวยกันนะมันก็เริ่มพ่นพิษแล้วละ

ถ้ารัฐบาลนี้จริงใจมีการปราบโกง เหมือนที่รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถ้าหากว่า ๒ กระทรวงนี้ท่านต้องการแสดงผลงานว่า **"ท่านเป็นมือปราบโกง"** ให้ตรวจสอบกรมที่ดินให้ทีเถอะว่า เขาจะรับผิดชอบไหม ?

เขา **"เพิกเฉยหรือเพิกฉวย"** ถ้าเพิกเฉย นี่เขาไม่น่าจะรุกป่ารุกที่ดินกันได้มากมาย แต่น่าจะทำเป็นทั้งเฉยทั้งฉวย เพราะเฉยแล้วได้ฉวย นี่เลยทำให้ ๒ ตัว ที่ไม่รู้ตัวไหนมาแรงกว่ากัน

"ระหว่างเพิกเฉยกับเพิกฉวย" คดีของอาตมากับคุณสรยุทธ นี่อาตมาว่า ตอนนี้คล้ายกันเป๊ะ ! เพราะฉะนั้นยายสม ยายไฮ คุณรัตนา สัจจาเทพ และคุณสรยุทธที่ออกข่าวดังกระฉ่อนในเวลานี้

อาตมาถือว่า ได้เพื่อน ได้แนวร่วม ได้ผู้มีชะตากรรมร่วมกัน ได้เคียงบ่าเคียงไหล่ ทำให้รู้สึกอยากจะเดินตามหลังภรรยาคุณสมชาย นีละไพจิตร ที่รำลึกนึกถึงคนที่หายไป

อาตมาก็อยากจะรำลึกเหมือนกันนะ

"ไอ้ที่ดินหาย จากโฉนด" กำลังคิดอยู่

เจริญพร.

๑๘.
หลวงพ่อรู้สึกกับการค้าขายของพวกห้างใหญ่ ๆ บุกตลาด ตีโชว์ห่วยล่มสลายเละเทะ อย่างไร ?

พระพยอม ตอบ : ก็อย่างที่เคยบอกแล้วคนไทย**เราขาดเมตตา กรุณา ไปเยอะ**

ตอนนี้ที่ไปเห็นใจคนรวยไม่ช่วยคนจน ข้างห้างฯ ข้างเซเว่น มีคนขายไก่ปิ้ง ลูกชิ้นปิ้ง ผักหญ้าผลหมากรากไม้ กระจาดเล็ก กระจาดน้อยของชาวไร่ชาวสวน เดินผ่านเขาไปหมด เข้าห้าง เข้าเซเว่น

โดยอ้างว่า **"เย็นดี"**

เคยคิดกันบ้างไหม ? ว่ากระจาดเล็กกระจาดน้อยปิ้งนิดปิ้งหน่อยกันนะ ก็ต้องไปส่งลูกเรียน ก็ต้องไปจ่าย

ค่าเช่าบ้าน ก็ต้องจ่ายอาหารในแต่ละมื้อให้ลูกหลานเขาได้กินอิ่ม

คุณเดินผ่านเข้าเซเว่นไปให้คนรวยอิ่มแล้ว อิ่มอีก

จิตในความกรุณา–เมตตามีบ้างไหม ? แล้วคนพวกนั้นเขาผูกขาด เขาทำลายร้านเล็ก ร้านน้อย ขายนิด ขายหน่อยของคนยากจนระดับรากหญ้า เขาผูกขาดขนาดนี้ แล้วคุณยังไปร่วมผูกขาด โดยคุณก็เดินเข้าไปซื้อของกันในห้างด้วยใจอำมหิต

ไม่มี **"เมตตาจิต"** กับพวกคนปากทางเข้าห้าง ปากทางเข้าเซเว่นเลย

ที่น่าสลดใจมาก ! โดยเฉพาะคนรวยที่ละโมบโลภมาก ขยายสาขาไม่มีหยุดหย่อน ต่อไปวัดสวนแก้วก็คงจะแย่แล้ว เพราะว่า เซ็นทรัล เซเว่น เข้ามาชิดใกล้วัด

อยากฝากคนที่มาวัดสวนแก้ว เห็นไหม ?

ช่วงเมษา เด็กมาเต็มวัด เด็กป่า เด็กดอย ถ้าคุณมาซื้อผลหมากรากไม้ของกินของใช้ที่วัดสวนแก้ว

เลิกโง่ซะทีเถิดกับพวกคนที่บอกว่า

"พระพยอม... รวย !"

วัดต้องจ่าย **"เลี้ยงคนชรา เด็กกำพร้า หมู หมา วัว ควาย ใช้เดือน ๔ ล้าน ๕ ล้าน"**

แล้วจะเอาเงินที่ไหนมาเหลือรวย ?

เพราะบอกแล้วว่า นโยบายวัด คือ **"มีบารมี"** ไม่

อยากฝากคน ที่มาวัดสวนแก้ว เห็นไหม ?

ต้องการมีเงินมาก ไม่เหมือนหลวงปู่ที่มรณภาพ แล้วมีเงินเหลือ ๓,๐๐๐ ล้าน ๕,๐๐๐ ล้าน

แบบอย่างนั้นอาตมารู้สึกสะแสยะสะแหยง สะอิดสะเอียนที่สุด เป็นพระแล้วรวย

พระพุทธเจ้าออกบวช **"ก่อนบวชรวย พอมาบวชแล้วท่านจน"** อยู่อย่างจน ๆ

หลวงปู่หลวงพ่อที่รวย **"ก่อนบวชเป็นลูกชาวไร่ชาวนายากจน"** พอมาบวชแล้วเหมือนอย่างหลวงปู่ฯ แสดงว่า **"สะสมเงินมากกว่าสะสมบารมี"**

เพราะฉะนั้น ใครมาซื้อของวัดสวนแก้ว นี่เท่ากับมาสะสมบารมีด้วย คือ **"เมตตาบารมี"** และแถมยังมีปัญญาว่า มาซื้อผลิตภัณฑ์ที่นี่อย่างที่บอกว่า

"ดื่มน้ำขวดหนึ่ง นี่ได้ร่วมตั้งกองทุนผู้สูงอายุ คุณดื่มด้วยเมตตา อิ่มทั้งตัวคุณและคนชรา"

"คุณมาซื้อผลหมากรากไม้ที่วัดสวนแก้วที่เป็นผลิตภัณฑ์ของเด็ก ทุกปีเด็กจะมาช่วยทำปุ๋ย ปลูกต้นไม้ ดายหญ้า พอต้นไม้ออกผลมาให้เด็กขายรู้จักสร้างรายได้"

น่าอนาถใจเหลือเกิน ! เด็กไปนั่งขายวันหนึ่งบางทีได้ ๕๐๐, ๓๐๐, ๘๐๐, ๑,๐๐๐ บาท ต้องเลี้ยงเด็ก ๔๐๐-๕๐๐ คน นี่แล้ววัดจะรวยยังไง ? ปีหนึ่งจ่ายเด็ก ๓ ล้าน, ๔ ล้าน, ๕ ล้านบาท ปี ๆ หนึ่งจะรวยที่ไหน ? จะหาเงินยังไง ! ขายของได้ติ๊ดเดียว

พวกเขาก็บอก **"ไปห้างดีกว่ามาซื้อที่วัด"**

ก็ฝากไว้ด้วย ว่า พวกที่สนับสนุนนายทุนผูกขาด มีที่ดินกันคนละแสน-สองแสนไร่ เจ้าสัวใหญ่ ๆ คนหนึ่งมีสามแสน อีกคนหนึ่งมีสองแสน สองคนก็เข้าเป็นห้าแสนไร่แล้ว ไปล็อกที่ดิน ล่ามโซ่แผ่นดินกันไว้

แต่แผ่นดินที่อาตมาสร้างซื้อไว้ให้คนยากคนจนมาปลูก มาทำ นี่มันเลี้ยงกำลังของชาติในอนาคต ถ้าคุณอยากเห็นเด็กเรามีพลัง เป็นกำลังของชาติ

อาตมาขอบอกว่า **“ให้กำลังใจเขาหน่อย ช่วยซื้อของเขาหน่อย”** เวลาเขาขายเขาทำ เขาหิบน้ำอ้อยขายช่วยซื้อเขานิด เท่ากับชุบชีวิตเด็กเหล่านี้ให้แข็งแกร่งในวันข้างหน้า ประเทศชาติก็จะมั่นคง เขาจะไม่ต้องไปเป็นขี้ข้านายทุนเจ้าสัว เขาจะได้มีความคิดอ่านทำธุรกิจของเล็กของน้อยของเขา

“เท่ากับคุณให้สติปัญญาเขา ให้กำลังใจเขาคุณเมตตาเขา”

จึงบอกแล้วว่า สมเด็จโตพูดไว้ไม่ผิดหรอก **“แผ่เมตตาครั้งหนึ่ง ได้บุญมากกว่าสร้างโบสถ์ ๑ หลัง”**

ก็ตรงกับที่พระพุทธเจ้าตรัส **“จะถวายพระพุทธเจ้าไปกี่ครั้ง ก็ไม่เท่ากับแผ่เมตตาเพียงครั้งเดียว”**

ก็ขอฝากไว้ด้วยว่า ถ้าจะสนับสนุนคนรวย ฝากถึงรัฐบาลด้วย หัวหน้าแกนนำบริหารประเทศคุณไม่ต้องพูดหรอกว่า **“ขอให้คนรวยช่วยคนจน”**

“ไม่ต้องช่วยหรอก ! ขอเพียงอย่ากระทืบ อย่าปิดกั้น ผูกขาด ให้คนจนหมดโอกาสทำมาหากิน”

แค่นี้ก็พอแล้ว **“อย่าให้เขาขยายสาขามากไปกว่านี้เลย”** เพราะเขามีแค่นี้ เขาก็พอกินไปทั้งตระกูลแล้ว อีก ๓ ชาติก็ไม่หมด ก็ขอแบ่งให้คนด้อยโอกาสได้กินบ้างเถอะ

เจริญพร.

(ขอโทษ...เจ้าสัวด้วย !)

ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว

❑ โปรดติดต่อ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

วัดสวนแก้ว/มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์

ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๔๐

หรือสั่งจ่ายในนาม

มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

บัญชีออมทรัพย์ **บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๒-๑๒๕๓๓-๑**

❑ สำนักงานมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ ๐-๒๕๙๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๙๕-๑๙๔๖ # ๑๐๙

๐-๒๙๒๑-๕๐๒๓, ๐-๒๙๒๑-๕๖๐๒-๓, ๐-๒๙๒๑-๖๒๖๒,

แฟ็กซ์ ๐-๒๙๒๑-๕๐๒๒

❑ ฝ่ายกิจนิมนต์

โทรศัพท์ ๐-๒๕๙๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๙๕-๑๙๔๖,

๐-๒๙๒๑-๕๐๒๓, ๐- ๒๙๒๑-๕๖๐๒-๓,๐-๒๙๒๑-๖๒๖๒ # ๑๑๐

แฟ็กซ์ ๐-๒๙๒๑-๕๐๒๒

อีเมล์ : bookkan54@gmail.com

❑ ฝ่ายประชาสัมพันธ์

โทรศัพท์ ๐-๒๕๙๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๙๕-๑๙๔๖,

๐-๒๙๒๑-๕๐๒๓, ๐-๒๙๒๑-๕๖๐๒-๓,

๐-๒๙๒๑-๖๒๖๒ # ๑๐๔, ๑๐๗

แฟ็กซ์ ๐-๒๙๒๑-๕๐๒๒

คุณไม่ใช้เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป	**ไปทิ้งที่ไหน**
เราจะนำของที่เก่าเกินไป	**ไปทิ้งที่ไหน**
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว	**ไปทิ้งที่ไหน**
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง	**ไปทิ้งที่ไหน**
เราจะล้างสต๊อกสินค้า	**ไปทิ้งที่ไหน**
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช้แล้ว	**ไปทิ้งที่ไหน**
เราจะลากรถพังรถเก่า	**ไปทิ้งที่ไหน**
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด	**ไปทิ้งที่ไหน**

หากท่านมีปัญหาตามที่กล่าวมานี้ เราแก้ไขได้ เพียงกดโทรศัพท์

หมายเลข ๐-๒๕๙๕-๑๙๔๖ # ๑๑๓-๑๑๙, ๑๓๓, ๑๓๕

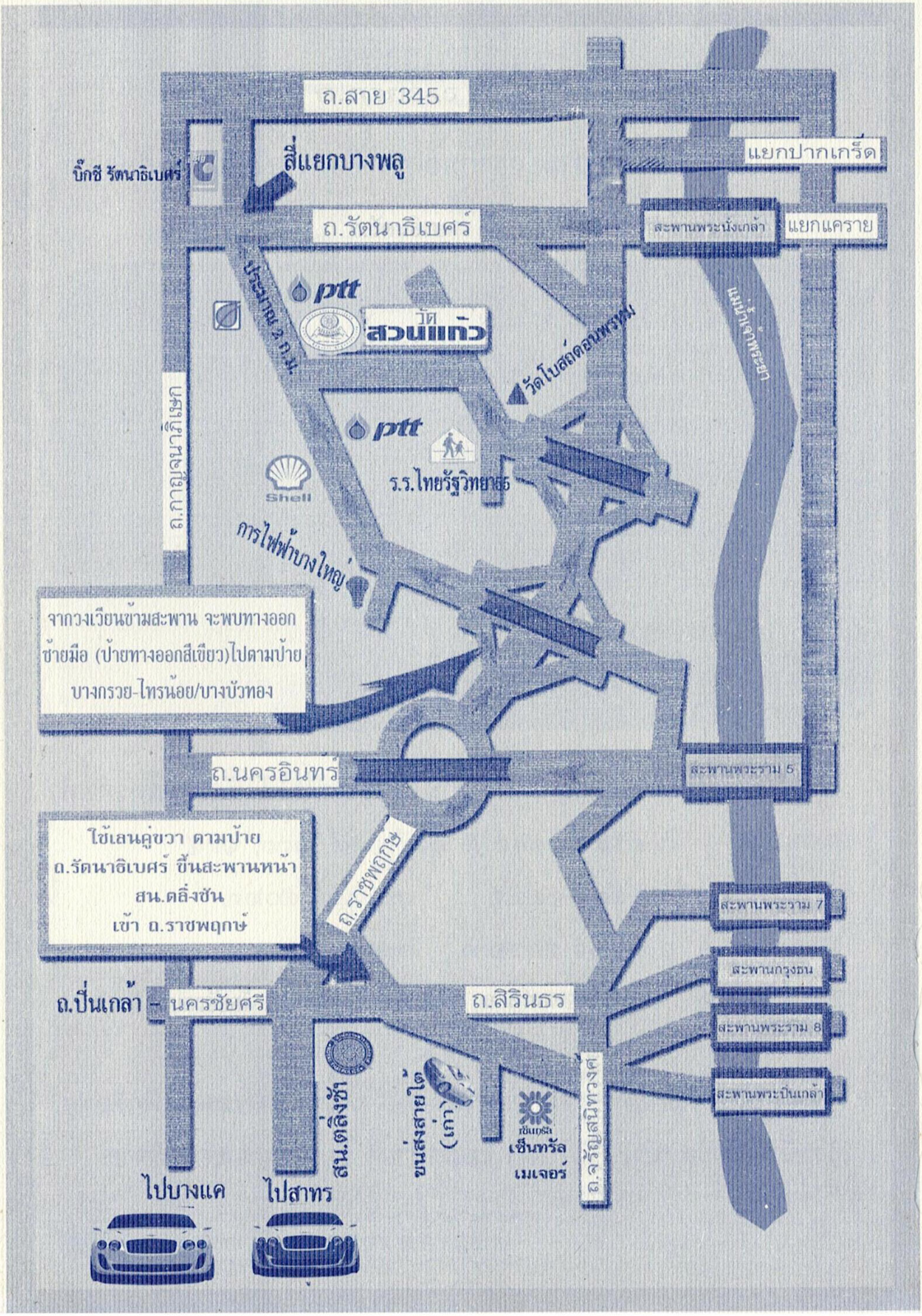
๐-๒๕๙๕-๑๔๔๔, ๐-๒๙๒๑-๕๐๒๓,

๐-๒๙๒๑-๕๖๐๒-๓, ๐-๒๙๒๑-๖๒๖๒,

แฟ็กซ์ : ๐-๒๕๙๕-๑๒๒๒, อีเมล์ : Kanlayano@gmail.com

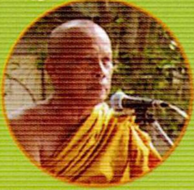
เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ "โดยตรง" เพื่อติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ในการไปรับของบริจาค

แผนที่เดินทางมาวัดสวนแก้ว

ทำบุญ

อย่าให้กระทบฐานะและโภคะแห่งตน

พระพยอม กลฺยาโณ

ร่วมทำบุญสนับสนุนโครงการ

วัดสวนแก้ว ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี

ฝ่ายประสานงานเผยแผ่/กิจนิมนต์ 0 2595 1444 # 108

0 2595 1946, 0 2921 5023 # 104, 107

0 2595 1945, 0 2921 5602–3

หยดน้ำ ยังตุ่มน้ำ ให้ล้นได้

การสะสมบุญ แม้ทีละน้อย ก็ผลทวีเช่นกัน

ท่านผู้มีจิตศรัทธาจะร่วมสะสมบุญ สามารถมารับได้

ครอบครัวละ ๑ กระบอก ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว

สวอก.

Wat SuanKaew's Senior Fund

ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ร่วมด้วยช่วยกันเป็น...ธุระบุญ

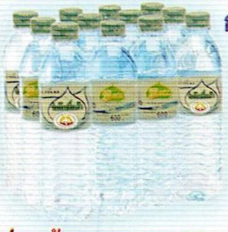
ขอเชิญร่วมอุปถัมภ์สมทบทุน (กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว)

กองทุนละ 100 บ. รับแจกน้ำ 1 แพค

(แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)

ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสมทบกับกองทุนฯ ได้ที่...ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่

กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว เลขบัญชี 382-2-48554-4

ปล. เจ้าภาพบุญจอง 50 ทุน

มีจัดส่งให้ พิเศษ 100 ทุน

ได้โบนัสบุญ 1 แพค

กระซิบบุญ...

โครงการบ้านพักผู้สูงวัย ที่สาขากบินทร์บุรี (ปราจีนบุรี)

ใครได้ดื่มน้ำร่มโพธิ์แก้ว เท่ากับจองมัดจำไว้ครึ่ง

ที่เหลือรอเวลาอายุ 60 อัพ (Up) ลูกหลานไม่ดูแล...เข้าอยู่ได้เลย

(แค่ยังกวาดใบไม้ก็มีสิทธิ์อยู่แล้ว) บ่องตง.

ติดต่อร่วมสมทบกองทุนฯ โทร. 08-4463-6180, 02-921-5023 # 110

www.kanlayano.org, Email : seniorfund2557@gmail.com

“...ยอมแพ้คนเพื่อเอาชนะกิเลส ดีกว่า !
ยอมแพ้กิเลส แล้วเพื่อไปเอาชนะคน...”

“...ยุคนี้มนุษย์เรา บางทีก้าวหน้าเลยเถิด
สุดโต่ง ลืมสัจธรรม...”

ถามแบบโยม ตอบแบบ (สไตล์) พระพยอม

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

ISBN ๙๗๘-๖๑๖-๙๑๒๕๓-๗-๒